

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

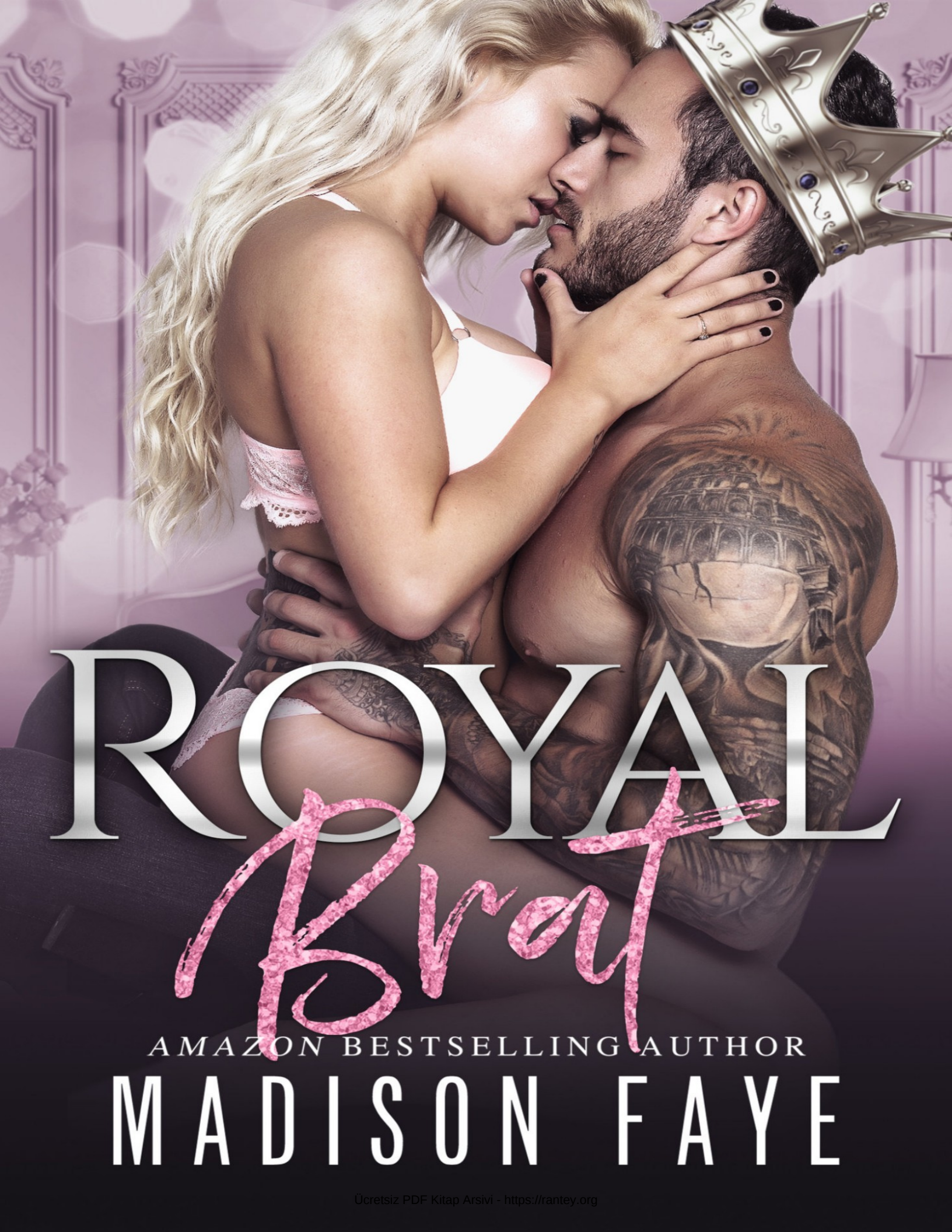
RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

ROYAL

Breathe

AMAZON BESTSELLING AUTHOR

MADISON FAYE

İletişim Botu:
@cevirigiller_bot

Çeviri Kitapların Olduğu Telegram Kanalımız
<https://t.me/cevirigiller>

Sohbet Grubumuz
<https://t.me/cevirigillersohbet>

Çeviri Yedek Telegram Grubumuz
<https://t.me/+O3tsm8j0C7kxM2Y1>

Kitap İstekleri Kanalımız
<https://t.me/cevirikitapistekleri>

Not:

PDFlerin paylaşımıyla ilgili bir sorunumuz yok. Ama lütfen, hiçbir katkınızın olmadığı işlerde, TÜM PDFleri bizimle eş zamanlı paylaşarak emeğimizi hiçe saymayın. Sizin tek tıkla yaptığınız her paylaşım bizim emek harcadığımız saatler/günler demek.

ROYAL BRAT

ROYALLY SCREWED: KİTAP 2

MADISON FAYE

Telif Hakkı © 2018 Madison Faye
Cover: Kapakl v
Fotoğrafçılık: Sara Eirew

B L U R B

Bela arıyor. İşte buradayım. Kraliyet veledi,

kraliyet disiplin eliyle tanış.

Ve ben de o kraliyet *kaltağına* asla unutamayacağı bir ders vereceğim.

Kral olmak için güçlü bir el gerekir. Disiplin ve kontrol gerektirir. Kenarları sert olabilirim, ama Kral olarak kurallarına uyulacak, meydan okunmayacak.

...*O* benim dünyama girdiğinde her şey cehenneme dönüyor. Düşes Riley Noles - sarışın, mavi gözlü ve 1.80 boyunda saf *bela*.

Vahşi, kontrolden çıkmış ve her *türden* meydan okuyucu - bana doğru çarpan güzel küçük bir kasırga. Ve onu suçüstü yakaladığımda

arabamla oynarsan, oh, ödeyeceğin cehennem olacak.

Ama sonra, bu baştan çıkarıcı küçük fişek *tam* da aradığı belayı bulmuş olabilir. Yumuşak inlemeleri kulaklarımı tırmaladığında ve tatlı kıvrımları sert bedenime baskı yaptığında, titiz kontrolümün sonuncusu da kırılabilir.

Çok şımarık ve küstahtır ama Kral olarak *her zaman* istediğimi alırım. Ve onunla her şeye sahip olacağım - vücuduna, kalbine ve dizlerimin üzerinde "evet lütfen" diyen tatlı teslimiyetine.

Bela arayan küçük zengin kızlar için ne derler bilirsiniz: *Her zaman* belalarını bulurlar.

Ve Düşes Riley de benimle birlikte bunu bulmak üzere.

...her santimini.

Duyduk duymadık demeyin! Kraliçe büyüklüğünde bir insta-aşk, alev alev yanan bir buhar ve *pis pis konuşan* bir alfa, hepsi sizin için. Tacınıza sıkı tutunun ve kemerlerinizi bağlayın - bu *gerçekten çok* hızlı bir şekilde saçmalaşacak.

Gülünç derecede aşırı, kontrolden çıkmış ve saf kirli fantezi. Tüm kitaplarımda olduğu gibi, bu kitap da güvenli, hile yok ve HEA garantili.

CHAPTER 1

RILEY

"*OROSPU ÇOCUĞU!*"

Ayak parmağım yürüyüş yolunun kaldırım taşına çarparken küfrettim, acı tüm bacağımda vızıldadı. Tısladım, tekrar küfrettim ve bahçe yolunun engebeli taşlarına takla attırdım. Topuğum başka bir saçma sapan "yıpranmış" taşla çarpıp bileğimi burkmadan önce dönerek gül bahçesinin derinliklerine doğru fırladım ve tekrar küfrettim.

Kral Milton'ın bahçelerinde yalnız olduğum için kimseye "Lanet olsun, bu düğünden *nefret* ediyorum," diye mırıldandım. Topuklu ayakkabılarımı çıkardım, yalınayak patıkada biraz daha ilerlemeden önce hassas ayak parmağımı ve ağrıyan bileğimi ovuştururken yüzümü buruşturdum.

Yani, en iyi arkadaşlarımdan birinin düğünüydü ve gülümsemem, selfie çekmem ve şampanya patlatmam gerektiğini biliyordum. Ama evet, hayır. Burada kendime biraz zaman ayırmak için kaçarken patika taşlarına parmağımı uzatıyordum. Ve gerçekten de, Callie, günün gelini, bu düğünden de nefret etmeliydi. Aslında ediyordu da, yani Tanrı aşkına Kral *Milton*'la evleniyordu - bu berbat kral trolüyle, sırf ailesinin borçlarını ödesin diye. Bana sorarsanız oldukça boktan bir anlaşmaydı. Ama ben de çok konuşan biri değildim. Benim de dert edeceğim kendi saçmalıklarım vardı.

İşte tam da bu yüzden Kral Milton'ın şatosunun yan bahçe girişinden gizlice çıkıp bir içki daha içiyor ve düşüncelerimle baş başa kalıyordum. Sahte düğün gününde Callie'nin yanında olmam gerektiğini biliyordum ve daha sonra da olacaktım. Ama önce, gerçekten de rahatlamam gerekiyordu.

Dizime kadar uzanan nedime elbisemin altına uzanıp jartiyer kemerimin içine sıkıştırılmış küçük metal şişeyi kaptığım gibi nefesimin altında bir dizi küfür daha mırıldanarak etrafıma bakındım.

Hey, bu kız hazırlıklı geliyor.

Viski yaktı ama içimdeki sıcaklığın hafiflediğini hissederek geri yuttum. Yanmaya ihtiyacım vardı - içinde bulunduğum durumdan kaçmaya. Ve *ondan*.

Ugh.

Kraliyet ailesine mensup kadınların *hâlâ* istemedikleri insanlarla evlenmelerinin beklendiği yirmi birinci yüzyıla hoş geldiniz. Callie'nin durumunda, bu bir borcu ödemek ve krallığını kurtarmak içindi. Bu aslında oldukça asilceydi, onun için haksız bir anlaşma olsa bile. Ama ben? Hayır, ben sadece evlenme zamanımın geldiğine "karar veren" eski moda, sert, züppe bir aileden geliyordum. On dokuz yaşındayken. Ne kadar boktan değil mi?

Daha da kötüsü, arkadaşımın sahte düğününün müstakbel sahte kocamla resmen tanıştırılmam için mükemmel bir yer olduğuna karar vermişlerdi. Bir bakıma uygundu ve eğer küfredip içmek istemeseydim bu ironiye gülebilirdim.

Ben de tam olarak bunu yapıyordum.

Prens Franklin Smothers, *dördüncü*. Tanrım, adı bile ıslak bir battaniye gibiydi. Smothers. Prens Smothers tarafından boğulacaktım. Buna gülebilmeyi çok isterdim ama tek yapabildiğim acınacak derecede zoraki bir kıkırdamaydı. Ben her zaman özgür bir ruh olmuşumdur. Teyzem bana böyle derdi. Ailem bana sorunlu çocuk, cehennem zebanisi derdi. Ve belki de biraz haklıydılar. Ama ben sadece bana dayattıkları saçmalıklara isyan etmeyi görevim olarak gördüm. Onların tuğla duvarlar gibi kuralları olduğu yerde, ben lanet bir yıkım topu olacaktım. Ve Prens Islak-Battaniye-McSmothers ile tanışmam *gerektiğini* bilsem bile, bunu yüzümde bir gülümsemeyle yapmayacaktım, bu kesin.

Bu Düşes değil, çok teşekkür ederim. Ya da nihayetinde, eğer bir gülümseme olsaydı, alkolle boyanmış bir gülümseme olurdu. Bahçelerde dolaştım, güllerin yanından geçtim.

ve egzotik bitkiler. Callie bir trolle evleniyor olabilirdi ama onun gül bahçeleri oldukça muhteşemdi. Yani, sanırım buna sahip olacaktı.

Çalıların arasından geçip taş kemerlerden geçerek yan taraftaki bir alana girdim. Burası düğün için gelen kraliyet ailesinin çeşitli limuzinleri, şehir arabaları ve yabancı spor arabaları için geçici bir park yerine dönüştürülmüştü. Gözlerim gri, sıkıcı, eski görünümlü bir şehir arabasına takıldı ve bunun Prens Franklin'in arabası olup olmadığını merak ettim.

İğrenç.

Yani, Callie kadar korkunç değildi. Daha önce hiç kimseyle çıkmamıştı, yani Milton onun *ilk* ve tek sevgilisi olacaktı.

Barf.

"Konumum" ve ailemizin "itibarı" nedeniyle benim de biriyle çıkmamam *gerekliyordu* ama bu beni durdurmamıştı. Hatta bir adamla sonuna kadar gitmiştim. Oldukça kötü ve hızlı olmuştu ama en azından aradan çıkarmıştım. "Seksin ne kadar önemli olduğunu anlamamış" değildim. Harika olması *gerektiğini* biliyordum, sadece benimki biraz berbattı. Ama en azından bunu kendi şartlarımla yapmıştım ve v-kartımı Prens Franklin Smothers'a kaptırmayacaktım.

Limuzinlerin ve şehir arabalarının yanından geçtim, gözlerim *muhteşem* bir şeye takılana kadar mataramı yudumladım.

Vay canına.

Eski model Rolls Royce çok *güzeldi* - pırıl pırıl krom, parlayan siyah, zarif detaylar. Bir araba kızı bile değildim ama bu şey muhteşemdi. Tekerlekler üzerinde seks gibi görünen türden bir arabaydı - tekerlekler üzerinde paralı, seçkin, *lüks* seks, yani. Viskimden bir yudum daha aldım, gözlerim arabada oyalanırken yüzümü buruşturdum.

Sonra kaşlarımı çattım.

Evet, oldukça iyiydi. Ama muhtemelen başka bir Prens Franklin'e ya da Kral Milton'a aitti. İyi bir zevki satın almış başka bir zengin, züppe, hak sahibi, zayıf, zengin bir pislikti. Bu düşünce kaşlarımı çatmama neden oldu.

ve gözlerimi Rolls'a diktim. Güzeldi ama sahibi bir dangalaklı.

Bir yudum daha aldım.

Sık kafalı bir kraliyet için sık kafalı bir araba.

Durakladım, aklıma kötü bir düşünce geldi. Ve yavaşça sııttım. Etrafıma bakındım. Muhafızlar ve şoförler alanın diğer tarafındaydı. Yavaşça topuğumu çıkardım, ayakkabıyı elime aldım ve metal tokayı iki parmağımın arasında tuttum. Arabanın yanına getirdim ve boğazımda kıkırdama başlarken çekmeye başladım.

...Doğal olarak bir penis. Tam bir şaft, büyük, kalın bir kafa ve paha biçilmez arabanın yan tarafına çizilmiş iki ağır taşak.

Üzerine birkaç kıl eklerken yine kıkırdadım, ne kadar komik olduğuma homurdandım. Tam son rötuşları yapıyordum ki arkamdan gelen sesle *çığlık* atarak ayakkabımı düşürdüm.

"Ne yapıyorsun lan sen?!"

Nefesim kesildi, kalbim boğazıma düğümlendi. Nabzım hızla atmaya başladı, tüm vücudum dondu ve gözlerim yavaşça onun devasa, heybetli, kaslı vücudunun her bir santimini taradı. Parıldayan bir çift mavi göze takıldılar ve kalbim bir saniyeliğine durdu. Muhteşem mavi gözler, gür siyah saçlar, yontulmuş, mükemmel çenesinde bir kırıksıklık ve sıkıca kenetlenmiş muhteşem bir çene. Yaşlı, güzel, güçlü görünümlü adam üzerimde yükseliyordu ve yüzünün arkasında *öfke* vardı.

"I-"

Savaş ya da kaç dürtüsü beni ele geçirdi ve döndüm. Hatta kaçmaya başladım ama eli şimşek gibi fırladı ve bileğimi hızla yakaladı. Çekiştirirken nefesim kesildi, beni döndürdü ve içime girerken beni arabaya çarptı. Nabzım kulaklarımda uğulduyor, iri vücudunun sıcaklığı tenimde cızırıyordu.

"Üçe kadar sayacağım, seni küçük velet," diye hırladı. Sonra da arabama neden bir *sık* çizdiğini *tam olarak* bilmek istiyorum."

CHAPTER 2

S V E N

KASLARIM GERİLDİ. Tenim karıncalandı. Kavrayışımın altında kıvranan baştan çıkarıcı, alaycı derecede seksi küçük baş belasına gözlerimi diktim.

...Ve sikim *zonklamaya*

başladı. "*Brat,*" diye

homurdandım

Çenesi düştü ve kaşları birbirine kenetlendi. "Ah, *pardon?*"

Dişlerimi sıktım. Özür dilemek, titremek ya da herhangi bir mazeret mırıldanmak yok. Hiçbir şey yoktu. Boyum 1.80, kas gücüm 2.90'dı ve karşımda duran bu küçük cılız sarışın ürkmedi bile. Sadece çenesini dikleştirdi, gözlerini bana dikti ve dudak büktü.

"Az önce bana *ne* dedin sen?"

Gözlerim onun yanından arabaya, 1962 model Rolls Royce Phantom'a kayarken öfkem parladı. Bu şeyi kendi ellerimle yeniden inşa etmişim. Evet, krallar böyle şeyler yapabilir. Hepsi değil, pek çoğu da değil, bunu kabul ediyorum. Aslında, benim durumumdaki çoğu erkek arabayı satın alır ve güzelleştirmesi için başkasına para öderdi, böylece bir kez kullanıp kendi eseri olduğunu iddia edebilirdi.

Ama hayır, ben yapmadım. Bir şeyin yapılması gerektiğinde, onu kendim yaptım. Politikada, krallığımı yönetirken ve rüya gibi bir arabayı tamir ederken. Ve bu küçük *velet* az önce arabanın içine bir sik sokmuştu. Bakışlarım tekrar ona kaydı ve kanımın kaynadığını hissettim.

Sikeyim.

Muhteşemdi. Günahkâr, baştan çıkarıcı, çok uygunsuz bir şekilde muhteşem. Hem de öyle aleni seksi bir şekilde değil, gerçi *çok* seksiydi. Hayır, doğal güzellik anlamında muhteşemdi. Yine de eskisi gibi olmasını isterdim. Eğer o magazin düşkünü kulüp kızı tipindeki kraliyet ailesi mensupları gibi yüksek topuklu ayakkabılar ve çok kısa bir elbise giymiş küçük bir prenses olsaydı, onu azarlamak kolay olurdu. Tavırları olsun olmasın, saniyeler içinde gözyaşları içinde babasına koştururdum. Ve arabamı mahvettiği için ben de haklı olurdu.

Ama içimden bir ses bu kızın farklı olduğunu söylüyordu. Çok *çok* farklı.

O keskin mavi gözler bana bakıyordu, meydan okurcasına, küstahça, sidik ve sirke dolu. Dolgun dudakları sımsıkı gerilmişti ve yüzünde huysuz bir ifade vardı, sanki buradaki pislik *benmişim* gibi. Ve gençti. *Çok* genç değil, ama on dokuz? Yirmi mi? Benim otuz altı yaşımdan daha genç olduğu kesin.

Kesinlikle çok cazip. Kesinlikle çok fazla derimin altına giriyor.

"Sana velet dedim," diye homurdandım, dilinin dudaklarını ıslatmak için dışarı fırlayışını izlerken.

Sikeyim.

Taşaklarım şişerken ve nabzım hızla atarken sikim seğirdi, kalınlaştı ve sertleşti. Gözlerim elindeki şişeye kaydı ve kaşlarım kalktı.

"İnsanların arabalarını anahtarlar için içki

içmek mi?" Omuz silkti. "Ne olmuş yani?"

"Lanet olası arabama bir sik kazımak için oldukça iyi görünüyorsun," diye hırladım, öfkem parlarken ona doğru ilerledim. Bu sefer titredi

- Saklamadan önce birazcık, ama kendi kendime sırtımama yetecek kadar.

Anladım.

Kendisi gibi davranmak istediği kadar soğukkanlı değildi.

"Bu araba temelde bir sik, yani..." Omuz silkti, tatlı tatlı gülümsedi. "Sanırım ben de buna katkıda bulundum, gerçekten. Bana teşekkür etmelisin."

"Yapmam gereken şey sana lanet bir ders vermek."

Ben daha düşünmeden kelimeler ağzımdan dökülüverdi. Ama siktir et. Sanırım bir parçam böyle bir şeyi sansürlemiş olabilirdi ama o anda umurumda değildi. Ama yanaklarının pembeleşmesini ve alt dudağının dişlerinin arasına sıkışmasını izlediğimde umursadım. Bu dikkatimi çekti.

"*Affedersiniz?*"

"Beni duydun," diye homurdandım.

Siktir et, bu oyunu oynamak mı istedi? Ondan *çok* daha ileri gidebilirdim. Muhtemelen alışık olduğu kraliyet sık kafalıların çoğu gibi nazik ve yumuşak oynamayı bıraktığımda bu sert kız rolünü ne kadar sürdüreceğini görecektik.

"Sana bir ders vermem gerektiğini söyledim," diye mırıldandım. "Ne gibi?"

"İnsanların lanet arabalarını nasıl anahtarlamayacağınız gibi."

"Oh, sert bir konuşma mı alıyorum?" diye karşılık verdi.

"Ben senin o şımarık kışına şaplak atarken sen de dizimin dibine çökmeye ne dersin?"

Sessizlik çöktü, gözleri büyüdü ve nefesi kesildi.

...ve sikim *ağrıyor*.

O görüntüyü düşündüm - dizlerimin üzerinde, küçük elbisesi yukarı çekilmiş, avuçlarımda altındaki o sıkı, genç, diri kış, şaplak attıktan sonra sıcacık teninin karıncalanması? Başımı sallayarak kendi kendime homurdandım.

"Burada kiminlesin?" "Burada kendimle birlikteyim."

"Yani bu düğüne kimin için geldin. Koridorun hangi tarafındasın?"

"Hangi *taraf*tasın?"

Lanet olsun. Çileden çıkarıcıydı. Ve baştan çıkarıcıydı. Ve beni her saniye ona daha çok aç bırakıyordu.

"Bilmek istiyorum ki-"

"Böylece ne yapabilirsin?" diye karşılık verdi. "Beni bir ispiyoncu gibi ispiyonlayasın diye mi?" "*Arabamın* hangi kısmını anlamadın?" Hırladım.

"Gitmem gerek."

Şaşırtıcı bir şekilde, uzaklaşmaya başladı. Evet, siktir et. Bileğinden tuttum, yüksek sesle nefes alırken onu geri çektim.

"Bırak beni!"

"Dinle beni küçük *prenses*," diye tısladım.

"Benim kim olduğumu biliyor musun?"

İnce ince gülümsedim. "Kim olduğun umurumda bile değil."

Yalanlar. Bu kız hakkında her şeyi bilmek istiyordum.

"Riley Noles," dedi sertçe. "Irin Düşesi."

Gülümsedim. "Bunun beni etkilemesi mi gerekiyor?"

Bana kaşlarını çatı. "Peki *sen* kimsin, birinin şoförü mü?"

Gülümsemeye devam ettim.

"Uşak mı? Hizmetçi mi? Bodyguard?"

Ama ben sadece başımı salladım ve onu sıkıca tuttum.

"Bırak beni, lanet olası düğün partisindeyim ve geri dönmem gerek."

İlginç.

"Şimdi mi?"

"Evet," diye tersledi. "Ben Prenses Callie'nin nedimelerinden biriyim.

Kimsin *sen*?

burada mı?"

"Hiç kimse."

"O zaman bırak-"

"Benim adım Sven Arding," diye homurdandım.

Riley birden çırpınmayı bıraktı ve gözleri irileşirken yüzü kıpkırmızı oldu.

"Oh."

"Evet, *oh*." Homurdandım. "*Kral* Sven gibi."

"Bu senin araban."

"Sanırım bunu söylemiştik," diye mırıldandım, kanım ateş gibi sıcak pompalanıyordu. Kahretsin, ona bu şekilde yakın olmak bile tenimi karıncalandırıyor ve beyin kimyama çılgınca ateşliyordu.

"Tıpkı söylediğimiz gibi başın belada." Kalın kalın

yutkundu, yüzü kızardı.

Güzel.

Görünüşe göre küçük veledin zırhını delmenin bir yolunu bulmuştum. Hırlayarak yaklaştım ve onun hurdaya dönmüş arabama binmesini izledim.

"Bak, özür dilerim, tamam mı?"

"Sesin o kadar da üzgün gelmiyor." Onunla dalga geçiyordum, onu bu şekilde yakaladığım için onunla oynuyordum.

Bana ters ters baktı. "Belki de değilimdir."

"Belki de olacaksın," diye homurdandım.

"Hâlâ *beni cezalandıracak* mısın?" dedi aşırı tatlı, alaycı bir gülümsemeyle.

İçimde neyin koptuğunu, neyin tıkladığını ya da her neyse onu bile bilmiyorum ama koptu. Onun baştan çıkarıcı vücudu. Küçük bakışları. Bana meydan okuyuşu, kuralları çiğnemeye hazır oluşu. O şekilde içime girdi

ve kanımın sıcak bir şekilde pompalanmasını sağladı. Onu istiyordum ve aynı zamanda ona bir görgü dersi vermek istiyordum.

Ben de tam olarak bunu yapmaya karar

verdim. "Evet, öyleyim."

Gözleri fal taşı gibi

açıldı. "Ne?"

"Beni duydun," diye homurdandım.

Durmam gerektiğini biliyordum. Bunun başıma gelmeyi *bekleyen bir* bela olduğunu biliyordum. Ama yapamadım. Lanet olası bir kamyon beni tam orada ondan uzaklaştıramazdı. Yerçekimi, bir mermi - *hiçbir şey* ellerimi ona koymamı engelleyemezdi.

Bileklerini sıkıca kavrayıp onu döndürerek kendime çektiğimde ve vücudumla onu arabaya doğru ittiğimde nefesi kesildi.

"Sen ne halt ediyorsun-"

"*Eğil.*"

Riley'nin nefesi kesildi.

"*Ne?*" diye fısıldadı nefes nefese.

"Beni test etmek mi istiyorsun? *Benimle* bu oyunu oynamak ister misin, küçük kız?" Kulağına mırıldandım. "Eğil *düşes,*" diye homurdandım. "Bu şımarık küçük kıça bir terbiye dersi vereceğim."

CHAPTER 3

RILEY

Nefes nefese kalmıştım, adrenalin elektrik gibi içimde cızırdıyordu. Eski model arabanın sıcak krom ve metal kaputunun üzerine eğildiğimde nefesim kesildi, nabzım kükrüyordu ve bir şeyle yanıyordum. Sıcak bir şey, vahşi bir şey. Bana yaşadığımı hissettiren bir şey. Sanki *bu* benim için bir geri itmeydi - kontrolden çıkmış serbest düşüşüme karşı bir direnç.

"Çek ellerini üzerimden," diye tısladım, söylediklerimin tek bir anlamı bile yoktu. Çünkü Kral Sven'in elleri üzerimdeyken harika hissediyordum.

Sert, devasa vücudunun bana baskı yaptığını, sert ellerinin beni kolayca sabitlediğini ve tam olarak istediği yere koyduğunu hissettiğimde titredim. Çıldırmış beynim, belki içkiden belki de aşırı aktif hayal gücünden ya da her neyse, düşüncelerimi çılgınca yerlere itti - o güçlü ellerin beni her türlü yere götürdüğünü, her türlü pozisyona soktuğunu hayal ettiğim yerlere. Kendimi bu tür düşüncelerden sıyrarak şiddetle kızardım. Ellerin yanlarımdan aşağı kaydığını hissettim ve elbisemi çekiştirmeye başladığını hissettiğimde inledim, nefes nefese kaldım.

...Aman Tanrım, bu gerçekten oluyordu. Ve ben *çok* tahrik olmuşum.

Belki deliydim ya da düşündüğümde biraz daha çakırkeyiftim. Ya da belki de ilk defa *gerçek* bir *erkek* bana her zaman arzuladığım şekilde dokunuyordu. Büyük, erkeksi ve alfa gibi biri, bana *tam* olarak ne yapmam gerektiğini söylüyordu - bana *davranmamı* söylüyordu.

Yüzümdeki kızarıklığı yuttum, elleri nedime elbisemin ince pembe kumaşında sıkılaşıırken bacaklarımın arasında sıcaklık biriktiğini hissettim. Nefesimin sıkıştığını, içimin daraldığını ve dizlerimin titrediğini hissettim.

...Ve sonra durdu.

Nefes nefese kaldım, tuttuğum nefesi bıraktım.

"Bir erkeğin arabasını sikmekle ilgili dersimizi aldık mı?"

Sesi kulağıma mırıldanarak beni kızarttı ve titretti, sonra aniden ellerinin benden uzaklaştığını hissettim. Sanki bir rüyadan uyanıyormuşum gibi hızla gözlerimi kırıştırdım ve yavaşça ayağa kalkıp ona döndüm.

"Sen-" Başımı salladım. "Bu kadar mı?"

"Bu kadar mı?" Gözleri kısıldı. "Sanırım bu değişir," diye homurdandı. "Dersimizi aldık mı?"

Çenemi kapatmam ya da sadece başımı sallayıp "evet efendim" ya da "Ekselansları" demem *gerektiğini* biliyordum. Ama yapmadım. Belki de hâlâ içime yaydığı o ateş dalgasının etkisindeydim. Ya da yine, belki de aptal viskinin etkisiydi. Her neyse, "çenemi kapatmak" yaptığım son şeydi.

"Öğrendiğim tek şey senin ne kadar korkak olduğun."

Çenesini sıkarken gözlerindeki ateşin *parladığını* gördüm ve bu ateşin içimde tutuştuğunu, korku ve beklentinin karışımıyla beni titrettiğini *hissettim*. Kral Sven alçak sesle hırladı, bu çığ hayvani sestti ve ben titredim.

Oh, *şimdi* yaptım.

Hızlı hareket etti ve elleri beni tekrar kavradığında nefesim kesildi. Ve bu sefer durmadı. Bu sefer beni çevirip Rolls Royce'unun kaputunun üzerine yatırdığında inledim ve elleri elbisemi bulduğunda ürperdim. Bu sefer tuttu ve pembe elbiseyi bacaklarımın yukarısına doğru çekti. Nefesim kesildi, havanın çıplak kalçalarımı ve daha yukarılarda külotumu okşadığını hissettiğimde tüm yüzüm yanıyordu. Yutkundum, hırlayarak jartiyer kemerimin üzerinden *daha* da yukarı çekerken nefes nefese kaldım.

Elbiseyi külotumun üzerinden çektiğini, çıplak kıkırımı ortaya çıkardığını ve giydiğim küçük, küçük pembe tanga'nın yanaklarımın arasından ve amımın üzerinden sıkıca çekildiğini hissedebiliyordum - çok ıslak, çok ağrıyan, *onu çok isteyen* amım.

Zaman durmuş gibiydi - zar zor nefes alıyordum, tenim karıncalanıyor ve ürperiyordu. Sessizdi ve bakışlarının sıcaklığının tenimin üzerinde kaydığını hissederek ürperdim.

"Sen..." Titrek bir nefes aldım. "Öylece yapamazsın-"

"Oh, aslında yapabilirim," diye gürleyen derin bariton sesi beni sessizce soluk soluğa bıraktı. Elinin bacağına arkasına doğru kaydığını hissettim, daha yukarı çekerken beni inletti.

"Daha iyisini bilmesem," diye mırıldandı Sven kulağıma. "Birileri bunun için *heyecanlanmış* derdim."

Bir şey söylemek ya da yüzüne bir şey fırlatmak istedim ama çaresizdim. Tek yapabildiğim *inlemektir*. Sven boğazından çıkan sese kıkırdadı.

...Evet, ihtiyacı olan tek cevap buydu.

"Saymanı istiyorum."

"Kont?" Nefes nefese kaldım.

"Bence suç beşi gerektiriyor, değil mi?" "Beş ne-"

Eli tenimden geri çekilmişti ve aniden çıplak, yumuşak kıkırma gürültülü bir *şaplakla* indi. İri eli acıyan, ısınmış tenimin üzerinde dururken bir çığlık attım, sıcaklık ve ham *istek* içimde bir ateş gibi parlıyordu. Titredim, nefes nefese kaldım ve onun dokunuşunun elektriksel karıncalanmasını hissederken kalın bir şekilde yutkundum ve bu tek şaplak *her* parçamı kızdırdı.

"Yüksek sesle," diye kulağıma mırıldandı ve beni inletti.

"Ne?"

"*Kont*."

Başımı salladım, içimde alev alev yanıyordu. "Bir," diye fısıldadım.

Geri çekildi ve elini tekrar üzerimde hissetmek için içimin beklentiyle kasıldığını *hissedebiliyordum*. Ve sonra hissettim.

"İki!" Nefes nefese kaldım, koluma doğru hafifçe inledim. Utanç ama aynı zamanda sıcak ve vahşi bir şey içimde patladı. Beni çok fazla görebildiğini biliyordum. Tanrım, muhtemelen ne kadar ıslak olduğumu, külotumu ıslattığımı görebildiğini biliyordum ve birden siyah bir çift giymiş olmayı diledim - üzerimdeki ellerinin beni ne kadar kayganlaştırdığının tamamen belli olmayacağı bir şey. Bu düşünce yanaklarımın kızarmasına neden oldu, bu büyük, baskın yaşlı adamın amıma yapışan ıslak küçük külotumu görebileceğini biliyordum.

"Üç!"

El bir kez daha ve sonra bir kez daha diğer yanağıma indiğinde irkildim.

"Dört!"

"*Aferin*

kızıma." *Oh*

lanet olsun.

Ve bunu söylemesiyle ilgili bir şey bunu yaptı. O kelimeler, o ses ve o ellerin üzerimdeki hissi? Unutun gitsin. Daha önce tahrik olmadıysam bile, ondan sonra bir *su birikintisi* gibi ıslandım.

El keskin b i r şaplakla tekrar indi ve ben sonuncusunu inleyerek çıkardım.

"Beş!"

Ortalık sessizleşti ve ben onun zorlukla kontrol edebildiğim nefesini duyabiliyor, elinin çıplak kıcımda oyalanışını ve sıkılaşmasını hissedebiliyordum. Yavaşça, nefes nefese, yüzüm kıpkırmızı, döndüm ve gözlerimiz kilitlenerek beni titretti.

Vay anasını.

Sanki aramızda bir ateş yanıyor, alevler bizi yutuyor gibiydi. "Bugün bir ders aldık mı?"

Başımı salladım, tüm vücudum titriyordu, gözlerim ona kilitlenmişti.

Ben de bir şeyler öğrenmiştim. Bu adamı hayatımda hiçbir şeyi istemediğim kadar çok istediğimi öğrenmiştim. Bu ilkel bir şeydi - içimin derinliklerinde bir şey bana *bağlanmıştı*.

"Güzel," diye mırıldandı sessizce, eli hâlâ kıkımını okşuyordu. "*İyi kız.*"

İnledim. O da duydu.

Gözleri parladı ve eli çıplak kıkımda sıkılaştı. Bana doğru hareket etti, gözleri çılgına dönmüştü, çenesi sıkılmıştı ve kasları gerilmişti. Bana doğru bastırıldığında ne hissettiğimi *biliyordum*, buna inanamıyordum - üzerime eğildiğinde kıkıma bastırıldığını hissettiğim şeyin *büyüklüğüne* inanamıyordum. Elleri sırtımda, elbisemin üzerinde, parmakları uzun sarı saçlarıma dolanana kadar kaydı. Çekiştirerek beni yukarı çekti. İçime doğru hareket ettiğini, vücudunun benimkiyle aynı hızda olduğunu ve pantolonundaki o *devasa* çıkıntının sırtımın küçük kısmına doğru zonkladığını hissederek inledim.

"Sanırım birileri iyi bir kız olmayı *seviyor*."

Başımı salladım, nefes nefese kalmıştım ve boğazımdaki iniltiyi güçlükle bastırıyordum. "*Belki*," diye fısıldadım.

"O zaman belki de seni cezalandırmaya devam etmeliyim."

Yüzümdeki sıcaklığı yutarak sessizce soluklandım. "Belki de sen-" "Riley?"

Çitlerin diğer tarafından gelen isminin sesiyle donakaldım.

"Riley, hangi cehennemdesin?"

Ses, Callie'nin nedimelerinden biri olan arkadaşım Lola'ya aitti.

Sven de benden uzaklaşmadan önce dondu kaldı, eli saçlarımdan kaydı. Hızla döndüm, gözlerim ona kaydı, bakışlarımız kilitlendiğinde yüzüm hâlâ sıcaktı.

"Gitmem gerek."

"Şimdi anladın mı?" diye homurdandı, elleri belimde gezindi ve beni kendine doğru çekerken tekrar inlememe neden oldu.

"Bir an için bile seninle işimin bittiğini düşünme."

İnlememi engellemek için dudagımı ısırđım, ellerim göğsünde düzleştđ ve o ateşli bakışıyla bakışlarımı tutarken gözlerim *genişledi*. Az önceki yaramaz ateşin içimi yaktığını, kendimi o gözlerde ve o büyük kollarda kaybederken başımı döndürdüğünü hissettim. Tam başka bir şey söyleyecektim ki, birden gül bahçesinin çitinin köşesinden topuklu ayak seslerinin geldiğini duyduk.

Sven'den uzaklaşmak için zar zor zaman buldum, elbisemi aşağıya ittim ve tam Lola köşeden koşarak gelirken dönmeye başladım. Aniden durdu, Sven ve beni görünce gözleri fal taşı gibi açıldı.

"Oh! Ben-" Kaşları bana doğru sertçe kalktı, bakışları Sven ve benim aramda gidip geliyordu.

"Lola, bu Northlund Kralı Sven."

Gözlerini ona dikip genişçe gülümsemeden önce bir saniye daha bana bakmaya devam etti.

"Elbette, Majesteleri."

Hatta benim hiç yapmadığım o küçük prenses nezaketlerinden birini bile yaptı.

Göster.

"Majesteleri," diye homurdandı, onun kim olduğunun açıkça farkındaydı.

"Biz de tam arabası hakkında konuşuyorduk," dedim çabucak. Çok, çok çabuk.

"Uh-huh." Lola'nın gözleri yanımdan geçip Rolls Royce'a kaydđ ve bakışları yan tarafına kazıdığım alete takılınca sırtışını ısırarak geri çekmesini izledim.

"Vandallar," diye homurdandı Sven. "Asla çok dikkatli

olamazsın." "Umarım onları bulduğunuzda

cezalandırabilirsiniz?" Konuşan Lola'ydı ama Sven'in gözleri

bana kilitlenmişti.

"Oh, sanırım yapacağım," dedi karanlık bir sesle, sesi içimde gürledi ve o ateşi yeniden alevlendirdi.

CHAPTER 4

RILEY

"Ee, neydi o?" "Hiçbir şey," diye
hızlıca geveledim.

Önümde yürüyen Lola topuklarının üzerinde döndü ve bahçe yolunda
neredeyse ona çarpmama neden oluyordu.

"Hey!

"Ben saçmalık diyorum."

Arkadaşım dudaklarını büzdü ve kollarını göğsünün üzerinde kavuşturdu.

"Nasıl istersen öyle adlandır," diye mırıldandım. "Hadi ama. Geç kaldık.
Faith'i bulalım ve Callie'nin soyunma odasına gidelim."

"Orada Kral Sven ile ne yapıyordunuz?"

*Bilirsiniz, beni arabasının kaputunun üzerine eğmesine, elbisemi
kaldırmasına, ellerini üzerime koymasına ve külotumu ıslatırken ve
neredeyse daha fazlası için yalvarırken bana şaplak atmasına izin vermek.
Önemli bir şey değildi.*

"Hiçbir şey," diye tekrar tersledim. "Sven'le hiçbir şey yapmıyordum,
tamam mı? Bir şeyler içmek için dışarı çıktım ve o da dışarıdaydı."

"Arabasına bunu sen mi yaptın?"

"Hayır." Çabucak söyledim. Aslında çok hızlı söyledim ve Lola bunu fark etti. Ağzı O şeklinde açılırken kaşları yukarı kalktı.

"Arabasına bir *penis* mi çizdin?"

"Kapa çeneni."

"Dostum, bugün *neyin* var senin?"

"Hiçbir şey, tamam mı?"

Callie, Lola ve Faith, içine düştüğüm görücü usulü evlilik saçmalığını *biliyorlardı*. Ama Prens Franklin'in o gece düğünde olacağını bilmiyorlardı. Arkadaşımın ayarladığı korkunç düğünde, birkaç ay sonra aynı şeyi yapacağım adamla tanışmak ve onunla güzelce gülümsemek zorunda kalacağımı bilmiyorlardı.

Ve bu şekilde devam edeceğime de emindim. Callie en iyi arkadaşlarımdan biriydi. Yani dördümüz de öyleydik. Ama onun bu durumu yaşaması yeterince zordu. Kendi dramımın suları daha da bulandırmasına izin vermeyecektim.

Ama yine de Lola bunu bilmiyordu ve peşini bırakmıyordu. Dudaklarını büzdü, gözlerini bana dikti.

"Hadi Riley, sen biraz..." "*Ne* gibi?"

"Bugün biraz kontrolden çıktık."

Ona ters ters baktım. "Bu arkadaş grubunda benim takımımda olman gerekiyordu, biliyorsun."

Sırıttı. Bu bizim özel şakalarımızdan biriydi. Evet, dördümüz de en iyi arkadaştık ama kesinlikle iki kamp vardı. Bir tarafta Callie ve Faith vardı - iyi olanlar, tatlı olanlar. Bakireler. Faith'in son zamanlarda yaptırdığı gerçekten belalı bir dövmesi vardı ama hadi ama, o baştan aşağı iyi bir kızdı. Ama Lola ve ben asi takımındaydık. Kışkırtıcılar. Sorun çıkaranlar. Tamam, Lola belki bir erkekle birlikte olmamıştı - en azından tam olarak değil sanırım. Ama yine de, o ve ben vahşi çocuklardık.

"Ben iyiyim, tamam mı?"

"Hayır, bugün *raydan* çıkmışsın." Mataramın elbisemin altına, jartiyer kemerimin içine sıkışmış olduğu kalçama başıyla işaret etti. "Buraya geldiğinden beri içiyorsun ve tam bir kaos yumağı gibisin."

"Evet, o benim."

İç çekti. "Neler oluyor Riley?" "Değil-"

"Hiçbir şey söyleme. Çok uzun zamandır arkadaşız."

"Lola, seni seviyorum ama bugün Callie'nin günü, tamam mı? Bugün onunla ilgili."

"Ah, bir de bana sor." Lola yüzünü buruşturdu. "Sence bunu yapacak mı?"

"Callie? Callie'yle *tanıştın* mı? Evet," diye inledim. "Bunu o yapacak."

"Bu çok boktan."

"Evet," diye homurdandım. "İçki?"

Lola homurdandı. "Hayır, şimdilik iyiyim."

"*Babanın* seni nefesinde içkiyle yakalamasını istemezsin, değil mi?"

Lola bana ters ters baktı, yüzü kıpkırmızı olmuştu. "Kes şunu."

Sırıttım. "Sadece sana zor anlar yaşıtıyorum."

Bahsettiğim adam aslında Lola'nın babası değildi. Ama Bandiff Dükü Xavier Danes, gerçek babası yıllar önce çekip gittiğinden beri Lola'nın vasisi olmuştu. Xavier Lola'ya küçük bir prenses gibi davranıyordu ama aynı zamanda *sert* bir adamdı. Bu ve babası olabilecek yaşta olduğu gerçeği, şaka yollu bu ismin yapışıp kalmasına neden olmuştu. Tabii ki, bu şakaya eklenen en önemli şey ve bunu söylediğimde kızarmasının nedenlerinden biri de Xavier Danes'in çok *güzel* olmasıydı. Ve *gerçek* babası değildi.

...Hey, ben de Lola'nın yerinde olsaydım sürekli

kızarırdım. "Bir yudum istemediğine emin misin?"

Yutkundu ve yanaklarındaki pembeliği temizlemeye çalıştı.

"Muhtemelen daha sonra." "Beni nerede bulacağını biliyorsun."

"Hadi ama," diyerek kolumu tuttu. "Kaçamak hareketlerin yüzünden seni Kral Sven hakkında sorgulamaktan vazgeçtiğimi sanma. Ama Callie'yi hazırlamamız gerek."

"CALLIE!" Lola, arkadaşımızın Kral Milton'ın sarayındaki geçici odasının kapısına vurdu. Ama Callie cevap vermiyordu.

Kaşlarımı çattım ve kapıyı kendim yumrukladım. "Callie! Hadi!"

Karıştırmalar ve tıslamalar duydum, boğuk fısıltılar ve kaşlarımı kaldırdım. "*İçeride* biriyle mi birlikte?"

Faith başını salladı. "Hayır mı?" "Yani bir erkek."

Faith kızardı. "Tabii ki hayır. Bugün onun düğün günü!"

"Ah, doğru, *Kral Milton'a*," dedim o züppe, etkili sesimle, elimi bir kraliçe gibi sallayarak.

Arkadaşlarım gözlerini devirdi. "Uslu durun," diye mırıldandı Lola.

"Daha az iyi ol, Tanrım," diye mırıldandım. Sonunda kapı açıldı.

"Merhaba!" Yüzü kızarmış Callie dudağını çiğneyerek bizi karşıladı. "Vay anasını, çok uzun sürdü."

Callie'yi iterek odaya girdim, gözlerim duyduğum sessiz fısıltıların kaynağını bulmak istercesine etrafta geziniyordu. Her ne kadar burada bir erkek olması fikri benim tanıdığım Callie'nin tam tersi olsa da.

Lola beni takip ederken homurdandı. "Cidden, kapın neden kilitliydi?"

"Belki de büyük gününden önce biraz yalnız kalmak istemiştir?" Lola ve ben Faith'e gözlerimizi devirmek için döndük.

"Oh, doğru, evet, muhtemelen sadece ne kadar özel ve Bugün *büyülü* bir gün," diye alaycı bir şekilde kıs kıs *güldüm*.

Lola kaburgalarımın sert bir dirsek attı ve ben de ona karşılık vermeden önce yüzümü buruşturdum.

Dürüst olmak gerekirse, bu kızlar en iyisiydi. Onlar benim hiç sahip olmadığım kız kardeşlerdi. Kahretsin, *hepimiz* hiç sahip olmadığımız kız kardeşlerdik. Farklı kişiliklerde olabilirdik ama işe yarıyordu. Hepimiz kraliyet dünyasının aynı züppe, elitist sosyal çevrelerinde büyümüştük ve hepimiz bu züppeliği birlikte reddetmiştik. Üç prenses ve bir düşes, "mücevherli elbiseli kadınlar" dendiğinde aklınıza gelebilecek en uzak şey bizdik. Tamam, yani bir kız harika elbiselerden ve ışıltılı elmaslardan hoşlanabilir ama hiçbirimiz diğer genç kraliyet kadınlarının çoğunun parçası olduğu "scene "i benimsememiştik.

Bize gayet uygun.

"Sana zor anlar yaşatmanın benim işim olduğunu biliyorsun, değil mi?" Nedime elbisemin altına uzanıp matarayı çıkarırken Callie'ye sııttım.

Faith dramatik bir şekilde içini çekti. "*Gerçekten* mi Riley? Şu anda ciddi misin?" "Evet? Bu bir düğün, Faith. Sakin ol."

"Belki de rahatlamalısın," diye mırıldandı arkadaşım. "Buraya geldiğinden beri o şeyden içiyorsun."

Evet, bugün yakında evlenmek zorunda kalacağım sıkıcı pislikle tanışacağım. Dava et beni.

Ama sonra, belki de arkadaşlarım haklıydı. Çok ileri gidiyordum ve bunu biliyordum. Sadece her zamanki vahşi halim değil, deli gibi davranıyordum. Ve bunun büyük bir kısmının Prens Franklin olayı yüzünden olduğunu söyleyebilirdim, ama on dakika öncesine kadar bundan *çok* daha fazlası vardı.

...Tüm vücudumu saran çiğ *sıcaklığı* gizlemeye çalışmakla ilgiliydi. Zihnimi yakıp kavuran, hepsi de çok çekici, çok ukala, çok baskın ve *sınırların çok dışında* bir adamın etrafında dönen iğrenç, külot eriten buharlı fantezileri gizlemeye çalışıyordum.

Kral Sven.

Dürüst olmak gerekirse, tekrar içkiye uzanmam artık Franklin'le ilgili bile değildi, *onunla* ilgiliydi. Hızla atan nabzımı sakinleştirmeye çalışmak ve utanç verici bir şey söylemeden ya da yapmadan önce iğrenç düşüncelerimi kontrol altına almakla ilgiliydi. İçimde ondan *daha fazlasına* duyduğum saf ihtiyacı bastırmaya çalışıyordum. Ellerini üzerimde gezdirmesi, kıcıma şaplak atması ve beni inletmesi beni baştan çıkarmıştı ve ben *çok daha fazlasını* istiyordum. Üzerimdeki o büyük ellerden daha fazlasını istiyordum - sıkı kavrayışından, az önce beni domaltıp şımarıklık yaptığım için cezalandırdığı o soğukkanlı, kendinden emin ve tamamen seksi halinden daha fazlasını.

Dudağımı ısırdım, kalçalarımı sıktım, tüm vücudum içimde yaktığı şeyin daha fazlası için ağrıyordu. Ama yavaşça arkadaşlarıma baktım ve hayallerimi kafamdan silkeledim. Arkadaşlarıma her zaman her şeyi anlatırdım ama şimdi kafamda onlara anlatmadığım *iki* büyük mesele vardı. Birincisi, Franklin'in beni bir ödül gibi evlendirmeden önce benimle resmen tanışmak için o gün düğünde olması. İkincisi, tek düşünebildiğim Sven'in önünde dizlerimin üzerine çökmek ya da *dizlerinin* üzerine eğilmek ve ona tamamen boyun eğmek - istediği her şeyi almasına izin vermektir.

Yüzüm kızardı ve kafamı toparlamak için derin bir nefes aldım.

Hayır, görücü usulü evliliğim hakkında sızlanmanın sırası değildi. Callie de *o gün* aynı şeyi yapmak üzereyken olmazdı. Ve kesinlikle Sven'in beni arabasının üzerine yatırıp çıplak kıcıma şaplak atmasının ne kadar ateşli olduğunu ya da bundan ne kadar delice ıslandığımı ya da tek düşünebildiğim şeyin bu duyguyu tekrar yaşamak için sabrını daha da zorlamak olduğunu anlatmaya başlamayacaktım.

...Yani, bunlar benim dünyadaki en iyi arkadaşlarımdı, ama *hadi*, bunun da bir sınırı var.

Derin bir nefes aldım ve Callie'ye gülümserken kafamı olabildiğince boşalttım.

"Kusura bakmayın, işimin size zor anlar yaşatmak olduğunu biliyorum, ama aynı zamanda işim, ne olursa olsun hepimizin yanınızda olduğunu söylemek-"

Ve aniden gördüm. Onunla birlikte tüm resmi gördüm - kırmızı yüzü, gözlerindeki vahşi bakış, etrafını saran *parıltı*.

...Callie burada kesinlikle bir erkekle birlikte olmuştu.

Yüzümdeki şüpheyi görünce endişeyle yutkundü. "Ne oldu?" "Yüzün kızarmış."

"Hayır, değilim."

"Evet, öylesin," dedi Lola yavaşça.

"Sadece heyecanlıyım."

Üçümüz de - Faith bile - Callie'ye kuşkuyla kaşlarımızı kaldırdık.

"*Doğru*," diye mırıldandı Faith.

Bir an için garip bir sessizlik oldu ve Callie'nin bunun altında kıvrandığını görebiliyordum. Araya girmek için boğazımı temizledim.

"Hâlâ bir şeyler içmemiz gerektiğini düşünüyorum."

Lola güldü. "Sence paylaşacak kadar getirdin mi, seni ayyaş?"

"Tamam, çok mu sikeyim seni?"

Lola ve Faith homurdanıp kıkırdadılar ve Callie kolunu bana dolayınca ben de sııttım.

"Hey, bu benim düğünüm ve ne istersen yapabileceğini söylüyorum."

"*Teşekkür* ederim," dedim kibarca. "Belki daha sonra sen ve ben bir içki içeriz ve ben *bu* iki cadalozla paylaşmam."

Lola daha sert bir kahkaha attı ve bazen gözlerindeki o şeytani bakışla kaşlarını kaldırarak bana baktı. "Ya da bu ikisine seni daha önce kiminle yiyişirken gördüğümü söyleyebilirim."

Kahretsin.

Beni bununla tuzağa düşürdü ve yüzüm kıpkırmızı oldu, çenem düştü.

"Kimseyle yiyişmiyordum-"

"Oh, öyleydi," diye kıs kıs güldü Lola, kaşlarını diğer ikisine doğru sallayarak. Faith sırttı, gözleri kocaman açılmıştı. "Ooo, kim?!"

"Bak," diye Lola'ya uyarı niteliğinde bir bakış attım ama o bunu tamamen görmezden geldi. "Ne gördüğünü sandığını bilmiyorum ama-"

"Kral *Sven*," dedi kendini beğenmiş bir şekilde, bana sırtarak.

Ellerimi yüzümde gezdirerek inledim. "Senden nefret ediyorum."

"Hey, Kral Sven çok yakışıklı!" Callie kıkırdayıp omuzlarıma sarılırken Faith neşeyle "Kral Sven çok yakışıklı!" dedi.

"Yakışıklı mı? Uh, *hayır*. Sven çok *seksi*," diye

homurdandı Lola. "Evet, peki, ellerin senin olsun."

"Oh, çünkü o tamamen senin mi?" Lola sırtarak karşılık verdi. "Hayır, çünkü *babam* kızabilir."

Yakaladım.

Kıpkırmızı kızarma sırası Lola'daydı ve o da aynen öyle yaptı. "*Her neyse...*" Hâlâ kızarmakta olan Lola'ya kurt gibi sırttım.

"Senin Kral Sven'le sevişmen konusunu kapattık mı?" Dördümüz de gülmeye başlayınca şakayla karışık Faith'e parmağımı gösterdim.

Terzinin gelinliğine son rötuşları yapabilmesi için Callie'yi üstünü değiştirmesi için bıraktık. Lola ve Faith düğün kalabalığının geri kalanıyla kaynaşmak için balo salonuna falan gittiler, ama ben Callie'nin onun için yapmamı istediği sahte bir ayak işi uydurdum ve sıvıştım. I

Kendi başıma uzaklaştım - keşfetmek ve belki de düşüncelerimi biraz merkeze oturtmak için.

Yine de bu umutsuz bir fikirdi. Çünkü tek düşünebildiğim, düşünmemem gerektiğini çok iyi bildiğim bir şeydi. Bunun olmasına izin verdiğim için daha önce *delirmiştin*, değil mi? Elbette, Sven gülünç derecede ateşliydi ve etrafında dönen o baskın aura bir kızın kalp atış hızına her türlü şeyi yapıyordu. Ama onun bu yanı beni biraz korkutuyordu. Tüm kabadayılığım ve grubumun "vahşi olanı" gibi davranmama rağmen - "deneyimli" olan - Sven Arding gibi bir adamla karşılaştırıldığında, bunların hepsinin bir rol olduğunu biliyordum. Ben sadece sertmişim gibi davranıyordum, oysa o *aslında* sert, haşın, hükmeden ve baskın bir adamdı.

Neredeyse iki katım yaşında bir adam. İçimde bu duyguları uyandırmaması gereken bir adam. Daha önce, kendimi kaybedip onun için eğildiğimde ve sert eli kıcıma şaplak attığında *inlediğimde* aklımı kaçırmamam gereken bir adam.

Belki de çok içmiştim. Belki de bu görücü usulü evliliğe kafayı takmıştım. Belki de en iyi arkadaşlarımdan birinin aynı şeyi yapmasını izlemek içimde öfkeli bir şeyleri ateşlemişti.

...Belki de sadece Sven'in etrafında olmak ve onun etrafında dönen o karanlık, sahiplenici gücü hissetmek *daha fazlasını* istememe neden oluyordu.

Çünkü her ne kadar bunun yanlış olduğunu bilsem de ve herkesin iyiliği için bu aptal düğünün geri kalanında onu atlatıp yoluma devam etmem gerektiğini bilsem de yapamazdım. Her ne kadar olanları vahşi, pis bir anı olarak saklamam ve benim gibi asil kızlardan bekleneni yapıp evlenmem gereken kişiyle evlenmem gerektiğini bilsem de *yapamadım*. Çünkü o sarayın boş koridorlarında dolaşırken dünyada tek istediğim onu tekrar hissetmektir - o kıvılcımı, kontrolü tamamen ona verme, teslim olma hissini.

Bu ve ellerinin tekrar üzerimde olmasını istiyordum ve *hepsini üzerimde* istiyordum.

Ama dediğim gibi, bu bir anı olmalıydı, başka bir şey değil. Yıllar sonra sıkıldığımda ve Prens Franklin'le zorla evlendirildiğimde geceleri beni uyutmayacak kirli bir fantezi. Şimdilik sadece kafamı toparlamalı, her şeyi unutmalı ve düğününde arkadaşımın yanında olmalıydım-

Köşeyi döndüğümde *çığlık* attım ve sert, dalgalanan kaslardan oluşan sağlam bir duvara *doğru* yürüdüm.

"Vay, vay, vay."

Karanlık, derin bariton sesi içimde gümbürdüyor, çarpışmamız sırasında ellerim göğsüne düşmüş olan parmak uçlarımda karıncalanıyordu. Keskin bir nefes aldım, kendimi yukarı bakmaya zorlamadan önce alt dudağımı dişlerimin arasında ısırdım. Gözlerim göğsünün üzerinde, muhteşem, için için yanan yüzüne doğru sürüklendi.

"Vandalizm yapacak bir şey mi

arıyorsun?" Kızardım. "Hayır."

"Demek yine o güzel kıcına şaplak attırmak istiyorsun."

Lanet olsun.

Tekrar yutkundum ve onun karanlık, güzel gözlerine bakarken gözlerimi kııptım. Söylemem gereken milyonlarca şey olduğunu biliyordum. "Hayır", "git kendini becer" ya da benim gibi bir kraliyet düşesinin yanında ağzına dikkat etmesini söylemek gibi.

Ama ben bunların hiçbirini söylemedim. Hem de hiç. Bunun yerine çılgın ağzımı açtım ve Kral Sven gibi bir adama asla söylenmemesi gerektiğini bildiğim o tek kelimeyi söyledim.

"Evet."

Bu kelime karanlık bir odada bir kibrit yakmak gibiydi. Çenesini sıkarken gözlerinde parlayan ateşi görebiliyordum ve bunun sıcaklığını içimde ve tenimin her santimetresinde hissedebiliyordum.

"Dikkatli olun düşes," diye

homurdandı alçak sesle. "Yoksa ne

olur?"

"Yoksa bulmaya o kadar kararlı olduğun belayı bulabilirsin," dedi sessizce, gözleri benimkilere kilitlenmiş ve çenesi gerilmişti.

"Belki de duymamışsındır," diye karşılık verdim. "Bela beni bulmakta hiç zorlanmıyor gibi görünüyor."

"Pekala," diye tehlikeli bir şekilde gülümsedi. "İşte buradayım."

"Belki bu sefer bu kadar korkak davranmazsın-"

Elleri dışarı fırlayıp beni yakaladığında ve içine çektiğinde düşüyormuşum gibi hissettim. Onu kışkırtmak için söylediğim sözler daha dudaklarımdan dökülmeden ağzını ağzıma yapıştırdı ve nefesimi kesti. Beni sertçe ve derinden öptü - ben onun içinde eriyene kadar şiddetle.

"Bu anı hatırla," diye dudaklarıma doğru hırladı. "Çekip gidebileceğini unutma."

Ama bu hiç de doğru değildi ve bunu içimin *derinliklerinde* biliyordum. Bahçede gözleri benimkilere kilitlendiği andan itibaren onun olmuştum.

"Yapmadığını unutma," diye fısıldadım. "Ne kadar büyük bir bela olduğumu öğrendiğinde bunu hatırla."

CHAPTER 5

SVEN

Onu öperken içimdeki bir şey alev aldı. *Varlığından* bile haberdar olmadığım bir parçam canlandı, özgürlüğüne kavuştu ve aniden bir canavarın kontrolü ele geçirmesi gibi bir şey oldu. Onu öperken vahşice hırladım, onu kendime çekerken ellerim küçük bedeninde sıkılaştı. Onu öpmek cenneti tatmak gibiydi. Olmasını istediğim her şeydi - sert, hızlı, vahşi ve amansız.

O ilk öpücük *bizim* bir araya gelişimizdi - kişiliklerimizin birbiri içinde erimesi. Onun şımarıklığı ve kaotik öfkesi ile benim alma, tutma ve kontrol etme ihtiyacım. Bu güçler dudaklarımız ve dillerimiz gibi birlikte güreşti, vücutlarımız sonunda hava almak için ayrılana kadar birlikte şekillendi.

İkimiz de nefes nefese kalmıştık, yüzümüz kıpkırmızıydı, şaşkın bir sessizlik içinde birbirimize bakarken gözlerimiz çılgına dönmüştü.

Sikeyim.

Bunu hiç hissetmemiştim. Onu öperken hissettiklerime *yakın* hiçbir şey hissetmemiştim. Sonsuza kadar sürecekmış gibi gelen bir süre boyunca birbirimize baktık, sanki ikimiz de bunu düşünüyor ama anlamaya çalışıyorduk.

Riley elbette sessizliği bozdu.

"Beni öpebileceğini *söyledim* mi?"

Neredeyse gülecektim. Yine o lanet olası küstahlığı vardı - sikimi taş gibi sertleştiren tavrı.

"Hayır."

Tek bir kelimenin ardından onu kendime doğru çekiyor ve dudaklarımı birbirine yapıştırıyordum. Riley ağzımın içinde inledi, ben yavaşça tekrar çekilene kadar onu şiddetle ve açlıkla öperken inledi.

"Ama o zaman belki de yabancı erkekleri öpmemelisin," dedim sessizce, ona sıkıca sarılarak.

"Belki de değil," diye fısıldadı.

"Ne düşünüyorum biliyor musun? Bence kötü kız olmayı seviyorsun." Riley sessizce soludu.

Evet, öyle.

"Bence rol yapmayı *seviyorsun*. Ama içeride?" Alçak sesle homurdandım, ellerim kalçalarının etrafında kayıyor, vücudu boyunca ve kıkına doğru alay ediyor, dudaklarına bir inilti getiren bir sıkma ile sıkılaşıyordum.

"İçten içe biraz kontrol için *ölüyorsun*," diye inledim ona. "Sanırım birinin sana sert bir elle bazı kurallar koyması için yanıp tutuşuyorsun."

Kıkını kavradım ve içine girdim, pantolonumun ve ince nedime elbisesinin içinden ona karşı zonklayan sikimin her kalın santimini hissetmesine izin verdim. Nefes nefese kalmasından, yüzünün kızarmasından ve nefesinin sessiz bir inilti olarak çıkmasından bunu hissedebildiğini anlayabiliyordum.

"Beni kontrol etmek istiyorsun, öyle mi? Beni fethedeceğin bir tür ödül mü sanıyorsun?"

"*Hayır*," diye hırladım şiddetle, nefesi kesilirken dudaklarım onunkilere değdi. "Bir fetih değil. Kontrol edilecek bir şey değil." Başımı salladım, gözlerim onunkilere kilitlenmişti.

"Sen sadece *benimsin*, hepsi bu."

Riley onu öptüğümde derinden inledi ve arkasındaki duvara bastırana kadar onu geri itti. İçine doğru inledim, ellerim kalçalarına doğru kaydı ve

Dudaklarının tadına bakarken elbisesini çekiştiriyordum. Daha yukarı çekip beline doladım ve vücudunu bana doğru döndürdüğünü hissettim. Ellerimle bacaklarını araladım, bir uyluğunu kavradım ve belime doğru çektim. Riley'nin nefesi kesildi, inledi ve beni açlıkla öperken bacaklarının arasına ittim, kalın horozum o küçük pembe külotla kaplı yumuşak küçük höyüğüne sertçe bastırılana kadar. O küçük amcığın erimiş sıcaklığının bana karşı titrettiğini hissedebiliyordum, sikim zonklarken vücudumdaki her kasın sıkılaşmasına neden oluyordu.

İnledim, boynunu öptüm ve bana karşı titrediğini hissettim. Elim, parmaklarım sıırsıklam külotunun üzerinden kayarak amına yapışana kadar kalçasını yukarı itti. Riley haykırdı, elleri smokin ceketimin üzerinde sıkıca kenetlendi ve ben boynuna doğru hırlayıp tatlı küçük amını yavaş daireler çizerek ovarken gözleri kapandı. Sırtını dikleştirdi, külotu elime karşı daha da ıslanırken kalçalarını bana doğru salladı.

"Birisi-" diye keskin bir nefes aldı, parmağımı külotunun içinden klitorisinin üzerinde gezdirirken inliyordu. "Biri bizi burada görebilir," diye fısıldadı boğuk, aç bir sesle.

"Yapabilirler," diye homurdandım. Parmağımı amında aşağı yukarı gezdirdim, kaygan uyarılmışlığı kumaşa sinerken külotunun içinden onu tahrik ettim. Onları yana kaydırdım ve o yumuşak, kaygan, kadifemsi küçük amcığa dokunduğumda, içimdeki ateşin kükrediğini hissettim.

"Herhangi biri köşeyi döndüğünde bu kraliyet düşesinin pis bir kız *gibi* davrandığını ve yaşlı bir adamın küçük amcığıyla oynamasına izin verdiğini görebilir."

Riley derin derin inledi, ben amını okşarken nefes nefese kaldı.

"Riley Noles, Irin Düşesi, külotu yana yatmış ve amcığı *kötü* bir kız gibi parmaklarımın üzerine akıyor."

Kalın bir parmağımı yavaşça açıklığına sokarken zevkle inleyerek haykırdı. Derinlere kaydırdım, duvarlarına doğru kıvırdım ve vücudu benim için titrerken yavaşça içine girip çıktım.

"*Oh Tanrım,*" diye inledi, bana doğru sarkarak. Başını arkaya yatırdı, gözleri benimkilere kilitlendiğinde alev alev yanıyordu ve dudaklarımız arasındaki mesafeyi bir saniyede kapatıyor, onu hararetle öpüyordum. İkinci bir parmak soktum

Onun içinde, hasta, sıkı küçük amı parmaklarımı hevesle kavrarken avucum klitorisine sürtüyordu. Sikimin içine girdiğini, o daracık küçük amcığını genişlettiğini ve onu *benim* yaptığını hayal edebiliyordum - zevkten çılgık atana kadar etrafımda gerildiğini hissediyordum.

Kahretsin, daha fazlasına ihtiyacım vardı. Onu kraliçem yapmak ve mükemmel teninin her santimine tapmak istiyordum. Onu kendiminmiş gibi işaretlemek istiyordum, böylece dünya onun *benim* olduğunu bilecekti. Tüm bu velet olayı bir oyundu, ama neden oynadığını merak ediyordum. Çünkü iniltileri kulaklarımdan süzülürken ve istekli amı parmaklarımın etrafında sıkıca kenetlenirken vücudu bana sıkıca kıvrılmışken, onun daha fazlasını görebiliyordum - gerçek onu görebiliyordum. Tatlı, güzel, akıllı ve vahşi. Ama şımarık değildi. O hafta hangi ünlü adamla düzüştüklerine dair magazin haberlerinde gördüğünüz kraliyet kızları gibi küstah, züppe küçük bir prenses değildi. Hayır, Riley'de daha fazlası vardı - tüm bu saçmalıklardan çok daha büyük, daha bilge ve daha gerçek bir şey.

"Neden arabamı soyuyordun?"

Bu sözler onu hazırlıksız yakaladı ve aniden gözlerini açtı, parmaklarım durduğunda aldığı zevkin ortasında kaldı.

"I-" Başını iki yana salladı. "Bilmiyorum."

"Evet biliyorsun."

Dişlerini alt dudağının üzerinde gezdirerek beni dikkatle süzdü. "Garip bir gün geçirdim. Ve hafta. Ve bir ay." "Seni dinliyorum."

Utangaç bir şekilde gülümsedi. "Önemli değil, gerçekten."

"Arabamın yan tarafına bir penis kazımaya karar verecek kadar önemli bir şey bu."

Derin bir şekilde kızardı ve başka tarafa baktı. "Ben ödeyeceğim-"

"Araba umurumda değil," diye homurdandım. "Seni neyin incittiğini bilmek istiyorum - zeki bir kız olduğunu görebildiğim birini bela arayan bir vелеde dönüştüren şeyin ne olduğunu."

Riley gözlerini kaçırdı ama ben onu kendime çektim. "Söyle bana meleşim," diye mırıldandım kulağına.

"Peki," diye iç geçirdi. "Arkadaşımın sevmediği, hatta gerçekten tanımadığı bir adamla düğünündeyim, çünkü adam kızın ailesinin borçlarını kızın eli karşılığında ödüyor."

Yüzünde öfke parladı ve aynı öfkeyi kendi göğsümde de hissedebiliyordum. Sikerim böyle işi. Kral Milton ve onun gibiler gibi bazı eski kralların sırf taç giydikleri için karanlık çağlarda yaşıyormuş gibi davranabileceklerini düşünmelerinden *nefret* ediyordum. Bütün bu görücü usulü evlilikler -özellikle de prensesin ailesinin borçlarını ödemek için- barbarlıktı. Sırada ne vardı, cadıları kazıkta yakmak mı? Kafa kesmeler mi? Kara Veba mı?

Riley'nin arkadaşının onca insan arasından *Milton*'la evlenmeye zorlanması fikri de kanımı kaynattı. Adam bir trolldü - bir erkek için acınası bir bahane ve bunun da ötesinde korkunç bir kral.

"Seni üzen bu mu? Arkadaşın mı?"

"Şey, evet," diye iç geçirdi. "Bu ve..." Başını salladı, başka tarafa baktı. "O ve ne, bebeğim?"

Dudağını ısırdı ve yüzünde gergin bir ifadeyle bana baktı. "Bu... bu biraz karışık."

"Dene beni."

"Korkuyorum," diye fısıldadı. "Bana söylemek için mi?"

Başını

salladı.

"Neden?"

"Çünkü," dedi sessizce, gözleri yere bakıyordu. "Çünkü bana şu anda baktığın gibi bakmayı bırakmamdan korkuyorum."

Göğsümde bir şey alevlendi - onu korumak ve rahatlatmak için bu ham güçlü ihtiyaç. Ona kendim için sahip olmak ve onu dünyadan korumak.

"Bu asla olmaz," diye homurdandım alçak sesle. Gözleri benimkilere dikildi ve başımı yavaşça salladım.

"Bu asla olmayacak meleğim, çünkü sana şu anki halimden başka bir şekilde bakmam *mümkün* değil. O yüzden söyle bana," dedim sessizce. "Söyle ve düzeltmeme izin ver."

Yavaşça, temkinli bir şekilde başını salladı.

"Görücü usulü evlenen tek kişi Callie değil."

Bir saniye sürdü ama aklıma geldiğinde vücudumdaki her kasın öfkeyle sıkıldığını, çenemin öfkeyle gıcırdadığını hissettim.

Riley. Riley başka bir adamla nişanlıydı.

Kör öfke içimi yakıp kavuran bir ateş gibi yakıp kavuruyordu. Onu *daha yeni* bulmuştum ve bir başkasının onu benden alıp götürmesi fikri beni kıpkırmızı yapmıştı.

"Kim?" Gözlerimi kısarak homurdandım.

"Prens Franklin Smothers," dedi sessizce. "Onu *tanımıyorum* bile, sadece havalı, kibirli ve-"

"Ve kocan olmayacak, buna söz verebilirim," diye tısladım, ellerim onu sıkıca kavradı ve kendime doğru çektim.

Asla olmaz. Ne o, ne de *başka bir* erkek. Onu daha önce de istemiştim. Onu arzulamıştım ve onu arzulamıştım. Onun kalbini, vücudunu ve aşkını istemiştim. Ama şimdi? Şimdi bu sadece yanıp sönen bir arzu değildi. Artık bir gerçektir: Riley benim *olacaktı*. Başka kimsenin değil. Sadece ve sadece *benim*. Prens Franklin'i sikeyim. Onun gibi bir meleği hak ettiğini düşünen diğer erkekleri de sikeyim. Bırak denesinler. Onu elde etmeye *çalışsınlar*. Hepsini alacağım. Onun için tüm dünyayı karşıma alırım.

"Bütün bu ayarlanmış şey," diye fısıldadı, gözleri benimkileri arıyordu. "O düğünde, benim de onu daha iyi 'tanımam' gerekiyor."

"Böyle bir şey olmayacak." Sesim duygu yüklü ve çelik gibiydi; gözlerimin derinliklerine baktığında, benimkilerdeki öfke karşısında onunkilerin de genişlediğini görebiliyordum.

"Çünkü sen Prens Franklin'in değilsin," diye homurdandım, elim beline doğru kayıyordu. "Aslında başka hiçbir erkeğin değilsin."

"Hayır mı?" diye fısıldadı.

"Hiç şansın yok," diye inledim, dudaklarım dudaklarına değerken onu duvara bastırdım. "Hayır, sen sadece *benimsin* meleğim," diye tısladım dudaklarına. "Sen benimsin ve sadece benimsin."

"Öyle mi?" diye karşılık verdi. "Kim

demiş?" "*Ben.*"

Dudaklarım onunkilere yapıştı ve o da içimde *eridi*, elleri ceketimi sıkıca kavrayıp beni kendine çekerken beni açlıkla öptü.

"*Güzel,*" diye fısıldadı, dudakları dudaklarıma yapışırken ve dili dudaklarımda gezinirken inledi.

İnledim, bacağına tekrar belime doğru çektim ve etrafımda kıvrıldığını hissettim. Elim tekrar kalçalarının arasına kayd ve sıırıslıklam, dağınık külotunun üzerinden kaydırıldığında dudaklarıma doğru haykırdı.

Oh, o tamamıyla benimdi. Benim ve sadece benim. Benim *olacaktı*, benim olacaktı. Külotunu yana kaydurdım, o hevesle inlerken parmaklarım tekrar onun istekli amına girdi. Nabzım kulaklarımda gümbürderken elleri pantolonuma gitti, kemerimi çekiştirdi ve fermuarımı çekiştirdi. Elleri içeri kayd ve küçük parmakları *kalın*, zonklayan sikimin etrafına dolandığında nefesi kesildi.

"*Siktir,*" diye inledi sessizce. Eli beni okşadı, beni inletti ve kaslarımı gerdi. Parmaklarımı klitorisinin üzerinde küçük daireler çizerek yuvarladım, kalçaları bana karşı sallanırken yüksek sesle nefes almasını sağladım. Beni pantolonumdan kurtarıırken ağzımın içinde inledi, nabız gibi atan, sert, sıcak horozum karnının derisine karşı zonkluyordu. İnledim, uzunluğumun cildine karşı nabzını hissettiğimde parmaklarımı içerde kıvrıldım. Küçük elleri

Büyük horozumda yukarı ve aşağı, sıcak, yapışkan precum'umu şişmiş uçtan karnından aşağıya damlatmak ve külotuna ıslatmak için ikna ediyor.

"Franklin'in olmayacaksın meleğim," diye homurdandım, avucumu klitorisine sürtmeye başladığımda nefesini yuttum. "Başka hiçbir erkeğin olmayacaksın. Artık *benimsin*."

Haykırdı, vücudu titriyordu ve kaygan küçük amcığı uyarılmışlığını elimin her tarafına sızdırıyordu. Bana karşı sallandığını hissedebiliyordum, eli beni daha hızlı ve daha hızlı okşarken kaygan, kadifemsi yumuşak duvarları parmaklarımı sıkıca kavriyordu. Külotunu amının hemen altına kadar indirdim ve kalın, şişmiş başımı karnından aşağı ittim. Derisinin üzerinde kaydırduğımda derinden inledi, başının klitorisinin üzerine çarpmasına izin verirken yapışkan bir precum izi bıraktı. Kalın sikimin başının klitorisine tekrar tekrar çarpmasına izin vererek içine girdim, kalçalarım sanki onu beceriyormuşum gibi hareket ediyordu. Ellerim onun cennet gibi amcığına girip çıkıyor, inlemeleri koridoru *doldurana* kadar onu daha da yükseğe çıkarıyordu.

"*Tanrım*, ya köşeden biri geçerse?" diye sessizce inledi, ben amını daha da yukarı kaldırırken nefes nefese kalmıştı, kalın sikim klitorisine sürtünüyordu.

Evet, köşeden geçen herkes bizi görebilirdi ama artık umurumda değildi. Lanet olsun, tüm dünyanın onun benim olduğunu bilmesini istiyordum. *Franklin'in* değil, başka bir zayıf adamın değil.

"Sonra seni külotun kalçalarına dolanmış ve elim bacaklarının arasında bulacaklar. Koca sikimi amına dayamış okşayan, *benim için boşalmasını* sağladığımda daha fazlası için yalvaran pis bir küçük kız bulacaklar."

Yüksek sesle *inledi*, küçük elleri beni daha hızlı ve daha hızlı okşadı. Yapışkan precumumun amının üzerine sızdığını hissedebiliyordum ve parmaklarımı tekrar tekrar içine sokup çıkarırken, yaklaştığını biliyordum. Onu paramparça etmeye ve o küçük tatlı amcığını parmaklarımın üzerine boşaltmaya çok yakın olduğumu biliyordum.

"Şu köşeden her an biri geçebilir bebeğim," diye inledim dudaklarına, iniltilerinin tadına baktım ve taşaklarımın dölle şiştiğini hissettim. Benim

Horoz serbest bırakılmak için *ağrıyordu* - onu tohumumla işaretlemek ve onu kendim olarak iddia etmek için aç.

"Tanrım, ben... Ben..."

"Birisi seni *böyle* pis bir kız olarak görebilir, seni boşaltmam için yalvarabilir," diye homurdandım. "O yüzden bir an önce gelsen iyi olur meleğim. O güzel küçük amcığını ellerimin ve sikimin üzerine boşaltsan iyi edersin."

Riley haykırdı, tüm vücudu gerilirken eli sikimi daha hızlı ve daha hızlı salladı.

"Benim için gel meleğim," diye inledim, taşaklarımda kaynayan spermi hissediyordum. "Benim için kötü kız gibi gel."

Orgazm ona çarptığında *inledi*, tüm vücudu dalgalandı ve doruğa ulaştığında sıkıca kenetlendi. Amı parmağımın etrafında kenetlendi, dudaklarını benimkine yapıştırıp ağızma *doğru çığlık* atarken kaygan dölleri elimi kapladı. Eli daha hızlı ve daha hızlı okşadı, aniden geri dönüşü olmayan noktayı geçtiğimi biliyordum. İnledim, elim saçlarının arasına kaydı ve taşaklarımda nabzının attığını ve içimdeki dölün patladığını hissettiğimde onu ağızma bastırdım. Yapışkan beyaz dölümün sıcak, kalın ipleri ona doğru pompalandı, cildine tekrar tekrar sıçradı, dar küçük amını tohumumla kapladı.

Yavaşça elleri sikimden kaydı ve bana doğru sarktı, bacakları orgazmdan titriyordu. Aşağı uzandım, hâlâ sert olan sikimi kavradım ve kafasındaki son döl damlalarını okşadım. Aşağıya baktım, onu ne hale getirdiğimi görüp inledim - beyaz, yapışkan dölleri amını ve küçük pembe külotunun köşebentini kaplamıştı.

Güzel.

Aşağı uzandım, parmaklarımı külotunun içine soktum ve kalçalarından yukarı çektim. Külotunu ona doğru sıkıca çektim ve sıcak dölleri külotuna aktığını hissedince inledi.

"Beni orada tut meleğim," diye homurdandım. "Ben sana daha fazlasını verene kadar dölleri o küçük tatlı amcığının tam karşısında tut."

"*Evet lütfen,*" diye fısıldadı nefes nefese, birbirimizin içinde erirken beni yavaşça öptü.

"Aferin kızıma."

Dudaklarımız tekrar bir araya geldi ve onu yavaşça ve derinden öptüm, ne kadar uzun süre kaldığımızı bile bilmiyordum.

"Bekle, saat kaç?"

Riley elimi tuttu, kol saatime baktı ve keskin bir nefes aldı. "*Kahretsin,* gitmem gerek!"

"Bir yerlerde kapısına cinsel organ kazınması gereken bir Ferrari ya da Bentley var mı?"

Sırıtarak dilini bana doğru uzattı, bu da kanımın daha da ısınmasına neden oldu. Onu kendime doğru çektüğimde nefesi kesildi, onu şiddetle öptüm ve ellerimin aşağı kayarak küçük sıkı kışını avuçlamasına izin verdim.

"Peki sen nereye gidiyorsun?"

"Annemle buluşmam gerekiyordu..." Yere baktı.

"Rolünü oynamak zorundasın, değil mi?"

Başını salladı, burnu kırışmış ve suratı asılmış bir şekilde bana baktı. "Ben-ben istemiyorum-"

"Anlıyorum meleğim," dedim usulca. "Güven bana, hepimizin oynaması gereken rolleri anlıyorum. Sadece *benim* olduğunu unutma. Prens Fuckwads değil."

"Bu ne *anlama geliyor?*" diye fısıldadı.

Dudaklarını usulca öpmek için eğildiğimde ellerim onu kendine çekti, üzerinde gezindi.

"Bu, git ortama karış, git rolünü oynaman gereken insanlar için rolünü oyna anlamına geliyor. Ama ondan sonra, senin için geleceğim. Ondan sonra seni *tüm* bunlardan uzaklaştıracağım."

Ve ciddiymdim. Onunla daha yeni tanışmıştım ama bir bakışıyla anlamıştım. Dudaklarının tek bir tadı ve vücudunun benimkine karşı tek bir hissi ve benim için onun kraliçem olmasını içermeyen tek bir sonuç olmadığını biliyordum. Tam anlamıyla.

Onu tüm bunlardan - ayarlanmış saçma evliliğinden, oynaması gerektiğini düşündüğü rolden - çalacaktım. Orta çağdaymışız ve onun gibi bir kızın yapması gerekeni yapması gerekiyormuş gibi davranmak isteyen kraliyet dünyasından. Onu her *şeyiyle* istiyordum - tatlılığı ve şımarıklığıyla. İçindeki o ateşi *arzuluyordum* - direnmek ve kendi yolunu çizmek için duyduğu o patlayıcı isyan ihtiyacını.

Onu bir kaidenin üzerinde duran küçük, güzel bir prenses yapmak istemedim. Onun benim evcilleşmemiş, vahşi kraliçem olmasını istedim.

Karım.

Kalbim.

Benim tek ve her şeyim.

Bırakın onu kontrol etmek isteyen ailesiyle sohbet etsin. Bırakın ona sahip olabileceğini düşünen sık kafalıya gülümsesin. O benimdi ve hiçbir küçük konuşma ve şakalaşma bunu değiştirmeyecekti. Ve tüm bunlarla işi bittiğinde, onu bu düğünden alıp yatağıma götürecek ve kraliçem olarak kabul edecektim.

Onu yavaşça öptüm, ayrılmadan önce içimde erimesine izin verdim - o annesini bulmaya gidecekti, ben de olacaklar için zemin hazırlayacaktım. Yapmam gereken planlar vardı.

"Rumford."

"Ekselanslar

ı"

Rumford gençliğimden beri şoförüm ve kişisel asistanımdı. Sadık, soğukkanlı ve zeki biriydi. Ve beni çoğu zaman benim kendimi tanıdığımdan daha iyi tanırdı.

"Benim için yapmanı istediğim bir iyilik var," diye homurdandım telefonda. "Adını söyle."

Kendi kendime gülümsedim. "Evlilik cüzdanını hazırlamaya başlamanı istiyorum."

Hattın diğer ucunda bir sessizlik oldu ve ardından alçak, çakıllı bir kıkırdama duyuldu.

"Kesinlikle, Majesteleri."

"Ve beraberindeki tüm yasal formlar - evlendiğimde parlamentonun krallarından isteyebileceği her şey."

"Yeni kraliçemizin kim olabileceğini sorabilir miyim?" Gülümsedim.

"Riley Noles. Düşes-"

"Irin," diye bitirdi Rumford. "Ailesini tanıyorum." Boğazını temizledi. "Ekselansları..."

"Evet?"

"Bağışlayın ama nişanlı değil mi? Purn Prensi Franklin ile?"

"Öyle. Ama uzun sürmeyecek." Rumford kıkırdadı.

"Olmuş bilin. Başka bir şey var mı, efendim?"

Açlıkla sııttım. "Evet, aslında. Buraya, Kral Milton'ın sarayına getirilmesini istediğim bazı eşyalar var. Mümkünse çabuk getirin."

"Bir saat içinde orada olabilirim."

Rumford'a teşekkür ettim ve telefonu kapattım, kanım kulaklarımda uğulduyor ve kaslarım sıkılaşıyordu. Ondan tam beş dakikadır uzaktaydım ve şimdiden daha fazlasını arzuluyordum. Rumford'a ne getirmesini istediğimi mesaj attım ve kendi kendime sııttım.

Riley ile işim bitmemişti, hem de hiç. Ve onun için *daha çok şeyim* vardı.

CHAPTER 6

SVEN

"En azından Milton iyi bir şey aldı."

Cole kadehini Xavier'inkine ve benimkine doğru kaldırıp büyük bir yudum almadan önce tokuştururken homurdandım.

Hepimizin bu düğün hakkında bu kadar az düşünmesi delilikti. Dürüst olmak gerekirse, herhangi birimizin neden davet edildiğinden bile emin değildim. Kral Milton dangalağın tekiydi ve hiçbirimiz onunla uzaktan yakından arkadaş değildik. Hatta çoğumuz onu küçümsediğimizi *saklamak* için pek bir şey yapmazdık. Ama o zaman, bu sizin için kraliyet ailesi - "görölmek" bazı insanlar için akranlarınızın saygısını kazanmaktan daha önemli sanırım.

Ama en azından en iyi arkadaşlarım yanımdaydı. Geriye dönüp baktığımda, dördümüzün arkadaş olarak nasıl bir araya geldiğinden bile emin değildim ama *neden* birbirimize kenetlendiğimizi biliyordum. Züppe kraliyet elitinin dünyasında, dördümüz

- Ben, Rince Kralı Hayden, Luthane Prensi Cole ve Bandiff Dükü Xavier - bir şekilde öne çıktık. Geleneklere karşı çıktık. Bizim konumumuzdaki çoğu erkeğin züppe kurallarına uymadık. Hayden ve Cole, oldukça görünür dövmeleeri ve hayattan daha büyük şöhetleeriyle daha bariz göze çarpanlardı - Hayden hiçbir şeyden koca bir ülkenin kralına dönüştüğü için ve Cole, *Cole* olduğı için - pervasız kötü çocuk.

Ancak Xavier ve ben, mürekkebimiz ve hikâyelerimiz biraz daha gizli olsa bile, aynı derecede göze çarpıyorduk. İkimizin de şeytanları ve kendi karanlığımız vardı. Xavier için bu, çok fazla savaşa katılmaktan ve kendi halinde bir adam olmaktan kaynaklanıyordu.

hiç yuva kurmadan yaşlanmıştı. Hâlâ gülünç derecede yakışıklı ve yarı yaşındaki bir adama göre deli gibi formda olmasına rağmen, Xavier ellisine merdiven dayamıştı ve evlenip aile kurma işini hiç yapmamıştı. Bir zamanlar Xavier'in arkadaşı olan ve krallarına ihanet edip Lola'yı geride bırakarak kaçan bir adamın kızı olan Prenses Lola vardı. Son birkaç yıldır onu Xavier büyütmişti ve diyelim ki şüphelerim vardı - tabii ki hiçbirini yüzüne söyleyecek kadar aptal değildim.

Peki ya ben? Çok uzun zamandır yalnızdım. Ailem ben on iki yaşındayken ölmüş, beni Northlund Kralı olmak için bir çocuğun erkek olması gerekenden çok daha erken bir yaşta bırakmıştı. Ama babam bana iyi öğretmişti - güç, inanç ve merhamet. Bana bir kralın hükümdar değil, koruyucu olduğunu genç yaşta öğretmişti. Benim işim tebaama hükmetmek değildi, benim işim krallığımdaki insanların iyi bakıldığından, geliştiğinden ve mutlu olduğundan emin olmaktı. Bu pozisyonu ve beraberinde getirdiği sorumluluğu tamamen benimsemiştim, ancak bu bana özel hayat için çok az zaman bırakmıştı. Yıllar boyunca tek tük kadınlar oldu ama hiçbiri kalıcı olmadı. Çoğu benden bir taç, bir unvan ve bir alışveriş masrafı hesabı istiyordu, daha fazlasını değil.

Evet, *bu* saçmalık yerine yalnız kalmayı tercih ederim.

Bir süre kendimi Xavier gibi hayal ettim - yaşlandım ve kalıcı olarak bekâr olmayı kabul ettim. Hey, onun için işe yaramıştı, benim için de yarayabilirdi.

...O bahçe duvarının köşesinden döndüğüm anda, arsız, vahşi meleğimin arabamın yan tarafına bir horoz oyduğunu gördüğümde fikrim değişmişti. Çünkü tek bir saniyede anlamıştım. Onun o olduğunu anlamıştım. Başka hiç kimsede bulamadığım bir şeydi. Kendisini önemli hissettirecek bir koca arayan uysal, terbiyeli, süslü ve düzgün küçük prenses değil. Hayır, Riley bunların hiçbiri değildi. "İyi huylu" fikri bile beni sırtıttırıyordu.

Hayır, o başka bir şeydi. Patlayıcı ve özür dilemeyen biriydi. Onun bu şımarıklığını evcilleştirmek mi yoksa vahşileşmesine izin vermek mi istediğimi bilemiyordum. Belki ikisi de. Belki de sadece saçlarını sıkıca kavrayıp onu daha önce hiç gelmediği gibi boşaltırken o vahşiliğin sikime binmesini hissetmek istiyordum.

Kendi kendime homurdandım, viskiyi dudaklarıma götürürken fantezinin içinde tamamen kaybolmuştum.

Birdenbire bardak elinden alındı. "Ne oluyor lan?"

Hayden'ın bize katıldığını fark edince dönüp ters ters baktım. İçkimi yudumlarken onu izlerken kaşlarımı çattım.

"Lanet olası kendine yardım et," diye homurdanarak boş bardağı geri aldım. "Bir içkiye ihtiyacım vardı."

"Bir *barda* duruyoruz," diye homurdandım. Hayden'a baktım, gözlerindeki vahşi bakışı ve yanaklarındaki kızarıklığı gördüm. Evet, bir şeyler dönüyordu. Özellikle de buraya geldiğimizden beri lanet bir *hayalet* gibi davrandığından beri.

"Hangi cehennemdeydin sen?" Ben bir içki daha sipariş etmek için dönerken Cole, Hayden'a baktı.

"Hiçbir yerde." Hayden omuz silkti, ona uzattığım taze içkiyi alırken başıyla beni onayladı.

Xavier başını salladı, kadife ve viski gibi derin bariton sesi bardağının kenarından gürlüyordu. "Bir şeylerin peşindesin."

"Belki de."

Xavier bana baktı ve ben de kaşlarımı kaldırdım. Evet, teorimizi daha önce tartışmıştık. Hayden'ın Milton'a duyduğu nefret, geri kalanımızın ona duyduğu küçümsemenin de ötesindeydi. Özellikle de Milton ve Callie'nin görücü usulü evliliğinden ne kadar nefret ettiğini ve bunun ne kadar yanlış olduğunu bize açıkça söylemişti. Sonra biz buraya geldik ve o ortadan kayboldu - gelin odasına *doğru*.

Evet, bir şeyler dönüyordu.

"Ve *belki* de Milton'ın genç ve güzel müstakbel geliniyle bir ilgisi vardır?" Xavier eşit bir şekilde dedi ki

Hayden ona ters ters baktı. "*Sakin ol.*"

"Bu da tam isabet kaydettiğim anlamına geliyor, değil mi?"

"Gerçekten o camdan evinde taş atmaya başlamak mı istiyorsun?" Hayden homurdandı.

Cole ve ben birbirimize sırtarak kıkırdadık. Xavier'le oraya gidip Lola'yla ilgili şüpheleri ima etmek Hayden'a kalmıştı. Hey, bu onun lanet olası cenazesiydi.

"Peki bu ne anlama geliyor?" Xavier'in sesinde tehlikeli bir ton vardı ve Cole'un sırtarak uzaklaştığını görebiliyordum, sanki bunun bir kavgaya dönüşüp dönüşmeyeceğini ve kimin tarafına geçebileceğini anlamaya çalışıyordu.

"Bana dindarlık taslama demek," diye mırıldandı Hayden. "Ona nasıl baktığını gördüm."

"*Kim?*" Xavier tehlikeli bir şekilde hırladı.

Ahh kahretsin, işte başlıyoruz.

Sanki tüm grubumuz arasında bir gerilim varmış gibiydi.

- Riley'yle birlikte olduğum için benim kanım kaynıyordu, Hayden'ın ise her ne kadar inkâr etse de Prenses Callie yüzünden kanı kaynıyordu. Ve Xavier, Lola hakkındaki çatlaklar yüzünden olması gerekenden daha fazla sinirlenmişti, bu da şüphelerimizin yakın olduğu anlamına geliyordu.

Hayden, "Belki gecenin gelininde gözüm var ama kendi genç ve güzel *kızında* gözü olan ben değilim," diye karşılık verdi. "Prenses Lola hakkında mı konuşmak istiyorsun?"

Tamam, bu iş *çok hızlı* bir şekilde kayalıklara doğru gidiyordu. Hayden'a dik dik baktım, gözlerim ona hepimiz olay çıkarmadan önce çenesini kapamasını söylüyordu. Bakışlarımı Xavier'e çevirdim, derin bir nefes alıp sakinleşmeden önce gözlerinin arkasındaki kırmızı buğuyu gördüm. Böyle iyiydi. Belki de yaş insanı öfkesini ve duygularını kontrol altına alma konusunda daha iyi yapıyordu.

Hayden'a sessizce, "Sen kendi işine bak," diye mırıldandı.

"Ben de öyle."

Boğazımı temizledim. "Bizi bu düğünden attıracak bir şey yapmasan nasıl olur?"

Hayden güldü. "Sanki herhangi birimiz gerçekten burada olmak istiyormuşuz gibi?"

Xavier homurdanarak, "Sırf eğlence faktörü için," dedi ve Hayden'ın omzuna elini vurarak, "artık iyiyiz," dedi.

Aralarındaki gerginliğin buharlaştığını görünce biraz rahatladım.

"Ayrıca," diye mırıldandı Xavier. "Bu lanet olası düğünden atılmamız konusunda endişelendiğim tek kişi sen değilsin." Döndü ve Cole'a sert, keskin bir bakış attı.

"Kim, ben mi?" Cole yaramazca sırıttı, smokin yakasının altından görünen dövmeleri dalgalanıyordu. Böyle sırtarak kanaryayı yiyen lanet kediye benziyordu.

"Ne haltlar karıştırıyorsun?" Ona homurdandım.

Cole kıkırdadı, kaşlarını kaldırdı ve neden bahsettiğimizi *çok* iyi biliyormuş gibi sırtarak, "Neden bahsettiğinizi bilmiyorum," dedi.

"Seni görmediğimi sanma," diye mırıldandı

Xavier. "Sağ ol *baba*."

Xavier alçak sesle homurdandı ama Hayden ve ben kendimizden yaşça büyük arkadaşımızı her zaman kızdırdığını bildiğimiz bu lakap karşısında kıkırdadık.

"Lanet olsun." Omuz silkerek kadehimi kaldırdım. "Cole her zamanki saçmalıklarına devam ediyor, Xavier sonunda hepimizin yıllar önce boyun eğdiği cazibeye boyun eğiyor ve Hayden da lanet gelinle gizlice dolaşıyor. Hepsi bu kadar mı?"

Hayden bana ters ters baktı. "Ve bu versiyonda masum olan sen misin?"

"Tabii ki hayır."

Arkadaşlarım bana sırtarak kadehlerini kaldırdılar. Ama içtikçe, her birinin gözlerinde bunu görebiliyordum. Her birimizin o lanet olası düğünle ilgili kendi küçük dramını oynadığını ve mücadele ettiğimiz ayartmalarımızı görebiliyordum.

...Karşı koymaya ya da daha fazla uzak durmaya *gücümün yetmediği* bir cazibe gibi.

İçkimi bitirdim ve arkadaşlarımdan ayrıldım, nabzım hızla atıyor ve kaslarım sıkıca kenetlenmişti. Kalbimin göğsümde bir davul gibi attığını hissedebiliyordum ve düşüncelerim ona, Riley'ye geri dönerken sikim pantolonumun içinde *kaya* gibi *sertleşmişti*.

Kahretsin, daha fazlasını istiyordum. Ondan daha fazlasına *ihtiyacım vardı*, hem de hemen. Dediğim gibi, onu gördüğüm andan beri biliyordum ve onu öptüğüm anda emin olmuştum. Bu yüzden Rumford benim için evrakları düzenliyordu. Ben de bu yüzden danışmanımla mesajlaşıp işleri yoluna koymaya çalışıyordum.

Çünkü Riley Noles gün bitmeden kraliçem olacaktı.

Ana balo salonundaki kalabalığın arasından geçtim, gözlerim yüzlerde gezinerek bulmak istediğim tek kişiyi arıyordu. Kimi kırdığımı ya da kimin içkisini döktüğümü hiç umursamadan devlet adamlarının ve kraliyet ailesinin yanından geçtim. Kararlılık içimde kükrüyordu - bu ve *ona* tekrar *sahip olmak* için duyduğum çığ, inkar edilemez ihtiyaç. Ellerim kenetlendi, onu tutmak istedim, ağzım onun tadına aç kaldı. Ve sikim onu daha fazla hissetmek için *ağrıyordu* - o bacakları ayırmak ve her kalın santimini tatlı, dar küçük amının derinliklerine gömmek için.

Dedikodu yapan kraliyet mensuplarından oluşan bir kalabalığın arasından geçtim ve birden onu gördüm.

...Ve *kırmızıyı* gördüm.

Adamın biri onu büfe masasının yanında köşeye sıkıştırmıştı, yüzünde kendini beğenmiş, kibirli, uka la bir gülümseme vardı ve yüzü kızınkine çok yakındı. Tam bir dangalak gibi sırtıyordu ve eli kızın uzun sarı saçlarına dokunmak için uzandığında, bir canavar gibi kükreyip lanet kafasını koparmak istedim.

Gözlerim kısıldı ve odanın karşısına geçerken çenem sıkıca kenetlendi. Riley Noles *benimdi*. Ve bu küçük bok parçası ne kadar benim olduğunu öğrenmek üzereydi.

CHAPTER 7

RILEY

YUTKUNDUM, içimde bir sıcaklık hissederek ziyafet salonuna girdim.

...*Tanrım*, kendimi kirli hissediyordum. Hayal edilebilecek en ateşli, en seksi şekilde *pis* hissediyordum. Sven'in dölünü üzerimde hissedebiliyordum - sıcak ve yapış yapıştı ve külotumu amıma doğru ıslatıyordu. Burada, yılın en büyük kraliyet sosyal etkinliklerinden birinde kokteyl saatinin ortasında geziniyordum ve bu insanlardan hiçbiri az önce ne yaptığımı tahmin edemezdi. Ya da elbisemin altında hâlâ ne kadar *ıslak* olduğumu. Kalçalarımın arasında nefis bir sıcaklık vardı ve vücudumu saran bu cızırtı, karıncalanma hissi başımı döndürüyordu.

Tamam, daha önce de kötü bir kız olmuştum ve orada burada davranmıştım ama *lanet olsun*,

Bu hayal bile edemeyeceğim kadar kötü bir şeydi. "İşte

benim kekim."

Nefesim kesildi, hızla döndüm ve Prens Franklin'in yüzüne bakarken irkildim. *Nişanlım*, diye düşündüm batan, mide bulandırıcı bir hisle.

"Merhaba."

Sadece bir kez, kısaca tanışmıştık ve o zaman da aynı derecede ürkütücü ve yalakaydı. Ve kulaktan kulağa onun ünü hakkında daha da kötü şeyler duymuştum.

"Beni mi arıyordun, tatlım?"

Cupcake.

Kusmak istedim. Ayrıca ona "hayır, aslında Kral Sven'i arıyordum, çünkü dudaklarını tekrar tatmak ve ellerinin kıyafetlerimi çıkardığını hissetmek istiyorum ve gerçekten onun *kocaman* horozunun içimde kaydığını ve adını çığlık atarak boşalana kadar beni bir hayvan gibi becerdiğini hissetmek istiyorum" demek istedim.

...Çenemi kapalı tuttum ve bunun yerine başımı salladım. "Sadece takılıyorum."

Franklin bana o sevimsiz, hafif puştça gülümsedi. Sanki sizinle dalga geçiyormuş ya da sizi küçümsüyormuş gibi hissettiren bir gülümsemeydi bu. Bu da Sven'in tam tersiydi; onun gülümsemesi kalbimin çarpmasına, vücudumun karıncalanmasına ve kalçalarımın sıkışmasına neden oluyordu. Sven'in gülümsemesi bende kıyafetlerimi yırtıp üzerine atlama isteği uyandırıyordu.

Franklin tekrar sırtarak insanlarla dolu büyük balo salonuna baktı.

"Düşünsenize, birkaç ay sonra bu biz olacağız. Eminim Prenses Callie kadar mutlu olmak için sabırsızlanıyorsunuzdur, değil mi?"

Doğru, çünkü Callie Kral Milton'la evlenmeye zorlandığı için çok

heyecanlıydı. "Evet," diye mırıldandım.

"Ya ondan sonra?" Sırtışı daha da koyulaştı ve bana yaklaştığında gerildim.

"Ondan sonra karı koca olacağız ve sonra seni evlilik yatağımıza götürebilirim ve...şey." Kaşlarını salladı, gözleri üzerimde gezindi ve midemi bulandırdı. Franklin elini uzattı, parmakları saçımın bir tutamını çekiştirdi, büktü ve kulaklarımın arkasına itti. Parmakları yanağıma dokundu ve ben arkamdaki büfe masasına doğru geri çekilirken çenemi sıkıttı.

Franklin kıs kıs güldü. "Ne?"

"Bana böyle dokunulmasından hoşlanmıyorum," diye

mırıldandım. "Pekala tatlım, sanırım bu konudaki fikrini

değiştireceğim."

"Bundan şüpheliyim."

"Karım olarak sana istediğim gibi dokunmama izin vermek senin *görevin* olacak," diye sertçe tısladı, altındaki bariz pislik ortaya çıktıkça çekici rolü kaybıldı. "Evlendiğimizde, istediğim her şeye *evet* diyeceksin-"

"*Diline* dikkat et."

Sven'in derin ve emredici sesiyle irkildim. Titredim, sıcaklığın içime işlediğini hissettim, yanaklarımı parlattı ve karanlık gözleri tam içime bakarken içim sıkıştı.

"Düşes," diye mırıldandı sessizce, sanki Franklin orada durmuyormuş ya da hiç var olmamış gibi.

"Oh, senin..." Franklin tökezledi, sözünün kesilmesinden dolayı telaşlanmıştı ama Sven'i tanıdığı belliydi. "Ekselansları!"

"Ve sen?"

Sven'in sesi kurşuni ve keskindi, gözlerini Franklin'e dikmiş ona bakıyordu.

"Prens Franklin, Majesteleri! Franklin Smothers, Purn'den. Ben, şey," az önce bir fıkra anlatmış gibi kıkırdadı. "Düşesin müstakbel kocasıyım."

Sven'in gözlerinin ardındaki ateşin alevlenmesini izledim ve çenesi sıkıca kenetlenirken boynundaki kasların nasıl dalgalandığını görebiliyordum.

"*Gerçekten mi?*" diye homurdandı, bakışları tekrar bana kayarken içimde bir sıcaklık hissettim.

"Ayarlandı," dedim kuru bir sesle, ağzının kenarlarında belli belirsiz bir gülümsemenin belirdiğini gördüm.

Franklin neşeli bir şekilde gülerek, "Bu işler böyle yapılmalı," diye araya girdi. "Öyle değil mi, Majesteleri?"

"Pardon?" Sven prene mırıldandı, gözleri hâlâ bana kilitlenmişti.

"Bilirsiniz, eski güzel günlerdeki gibi."

Franklin'e dönerken Sven'in alnı kırıştı. "Vebalı fareleri fırlattığımız, mancınıklarla kale duvarlarının üzerinden yağ yaktığımız ve simya çalıştığımız o eski güzel günler mi? O eski güzel günleri mi kastediyorsun?"

Prens Franklin gülüyordu ama Sven kesinlikle gülmüyordu. Etrafındaki havada titreşen ham enerjiyi, kaslarının gerginliğini ve gözlerinin bana kaydığını *görebiliyordum*.

"Her halükarda, Riley'nin gelinim olmasından oldukça memnunum." "Gel."

Sven bir eliyle dirseğimi kavrayıp sertçe döndü ve sanki beni de peşinden sürüklemek istercesine hızla uzaklaşmaya başladığında ben nefes nefese kaldım ve Franklin'in çenesi düştü.

"Ekselansları?" Franklin ciyakladı, kafası karışmış görünüyordu. "Müstakbel eşinizi *çalışıyorum*, Prens Franklin."

Franklin güldü ama çatık kaşları ve şaşkın bakışları gerginliğini ele veriyordu. "Ah, bekle, ne?"

"Onu *çalışıyorum*."

Sven'in sesinde alaycılığın zerresi bile yoktu - ne bir gülümseme ne de bir espri.

"Tamam, bakın Majesteleri, şaka kaldırılabirim ama-"

"Ama *ne*?" diye hırladı Sven, Franklin'e dişlerini göstererek.

Prens sinirli bir şekilde güldü ve kalın kalın yutkunarak başını salladı. "Hiçbir şey," diye mırıldandı. "Ben sadece-"

"Biz gidiyoruz."

Sven Franklin'e sırtını döndü, beni çekerken kolumu sıkıca kavradı, ben de onu takip ederken kalbim hızla çarpıyordu. Kalabalığın arasından ilerledi ve elinin dokunduğu yerde tenim karıncalandı, beni çekip götürürken tutuşunun gücünü ve yoğunluğunu hissettim, sanki ben *onunmuşum* gibi.

...Ve öyleydim.

Kalabalığı yarararak balo salonundan uzaktaki loş bir koridora daldık ve Sven kapıyı tekmeleyerek açıp beni içeri sürükledi. Soğuk aylarda etkinlikler için kullanılan bir tür vale odası gibi görünen bir yere yuvarlandık. Kapı daha yeni kapanmıştı ki Sven'in beni kollarına alıp arkamdan kapıya çarpmasıyla irkildim. Adrenalin ve sıcaklık içimde kükredi ve dudakları dudaklarıma yapışıp nefesini dudaklarımdan çaldığında derinden *inledim*.

Dudaklarımı onun dili için açtım, elleri belimde sıkılaşıırken öpücüğüne inledim. Ellerinden biri yanımdan yukarı, saçlarıma doğru kaydı ve bana karşı inlerken saçlarıma dolandı.

Nabzım kulaklarımda gümbür gümbür atarken gözleri vahşi ve şehvet doluydu.

"Lanet olası bir Prens Franklin *olmayacak*," diye homurdandı alçak sesle. "Ne o, ne de başka bir erkek. Çünkü sen *benimsin* meleşim," diye mırıldandı ve kalın ereksiyonunun bacaklarımdan arasında zonkladığını hissettiğimde nefesim kesildi. "Benimsin, başkasının değil."

"Beni kendin için çalacağını mı sanıyorsun, ha?" İnledim, onu açlıkla öptüm ve içime bastırdıkça inledim.

"Sanırım çoktan

yaptım." Oh Tanrım...

Döndü, beni kollarında döndürdü ve popom bir tür tezgahın ya da masanın üstüne çarpana kadar karanlık odada ilerledi. Beni yere bıraktı, dillerimiz birbirine karıştı ve kalçalarımı birbirinden ayırıp aralarına girerken soluklarımız birbirine karıştı. Elbisem belimde düğümlendi, elleri bacaklarımdan yukarı kayarken tenim karıncalandı - parmakları külotumun önünü okşarken inleyene kadar daha da yukarı.

"Vay, vay," diye dudaklarıma doğru hırladı. "Birileri iç
ç a m a ş ı r l a r ı n ı karıştırmış."

"Sanırım *senin* bununla bir ilgin var," diye inledim.

"Sanırım şimdi bu küçük amcığı temizlesek iyi olacak, değil mi?"

Parmakları külotumun belinin altına takıldı, çekiştirerek kıcımdan aşağıya ve kalçalarımın doğru kaydırıldı. Ayaklarımdan çekip ceketinin cebine sokacak kadar uzun bir süre benden uzaklaştıktan sonra silkindi ve tekrar kalçalarımın arasına girdi. Nefesim kesildi, *kocaman* ereksiyonunun zonkladığını ve çıplak amıma doğru titreştiğini hissettim.

Sven'in eli tekrar saçlarıma dolandı ve başımı geriye doğru çekerek beni zevkten inletti. Dudakları açıkta kalan boynumu buldu ve açıkta kalan derimi emip kemirirken haykırdım, eli bacaklarımdan arasına kayarak beni ıslak ve onun için hazır buldu.

"Çok ıslaksın," diye hırladı boynuma doğru. "Önce küçük pis bir kız gibi külotunu kirlettin, şimdi de parmaklarımdan üzerine damlatıyorsun."

Parmakları klitorisimin üzerinde gezinirken ona karşı titreyerek inledim.

"Bu Prens *Franklin*'den mi?" diye inledi, sesi içimde gümbürdüyordu. "Bu ateşli küçük amcığı benim için kaygan ve hazır hale getiren *Franklin* mi?"

Parmakları içime doğru kayarken haykırdım, derinlere kıvrıldı ve beni o mükemmel yerde okşadı. Kalçalarımı ona doğru salladım, ellerim kaslı kollarını kavradı.

"*Hayır*," diye nefes nefese kaldım, gözlerim zevkle kapanırken başımı salladım. "Hayır, değil."

"O zaman söyle bana meleşim," diye mırıldandı kulağıma doğru. "Söyle bana, bu küçük güzel amcığı benim için bu kadar pis yapan ne?"

Parmakları içime girip çıkarken "*Sen*," diye nefes nefese kaldım ve yüksek sesle inledim.

"*Aferin kızıma*."

Dudakları boynumdan çekildi ve aniden önümde dizlerinin üzerine çöktüğünü hissedene kadar protesto için sızlanmaya başladım. Güçlü elleriyle bacaklarımdan birbirinden ayırdı ve nefesinin uyluğumun iç kısmını okşadığını hissettiğimde zevkten çenem *düştü*.

Kötü biri gibi davrandığım, rol yaptığım, düğünlerde içtiğim, arabaları anahtarladığım ve küçük arkadaş grubumun "asisi" olduğum için... bu yeni bir şeydi. Daha önce *bir* kez bir çocukla birlikte olmuştum ve o da Sven'le o odada geçirdiğimiz zamandan daha kısa bir sürede bitmişti. Temelde öpüşmüştük, bu öpüşme garip bir beceriksizliğe dönüşmüştü ve sonra her şey bitmeden önce yaklaşık bir düzine kez sokmuştu.

...Ama *bu* yeni bir şeydi. Bu *çok* yeni bir şeydi. Sven'in dudakları tenimin üzerinde geziniyor, tüm bedenimi ham bir zevkle titretiyor ve her yerime sıcaklık gönderiyordu. Kendimi kaybettim, başımı geriye attım ve ağzım açık kaldı, nefes nefese kaldım, o öptü, emdi ve yumuşak tenimin üzerinde daha yukarılara doğru kemirdi. Henüz amıma bile dokunmamıştı ve *yemin ederim* sadece kalçalarımındaki dudaklarından bile boşalabilirdim.

Ta ki o daha yukarı hareket edene ve tüm dünya etrafımda eriyene kadar.

Sven'in dili *yavaşça* amımın üzerinde gezindi, açıklığımla alay etti ve ucunu klitorisimin üzerinde gezdirene kadar daha yukarılara sürükledi. Sarsıldım, tüm vücudum sanki bana yıldırım çarpmış gibi sarsıldı ve ellerim onu sıkıca kavramak için saçlarına kaydı. İnledi, dilini tekrar aşağı kaydırdı ve her şeyi baştan yaptı, kalçalarım kendi akılları varmış gibi ağzına karşı sallanana kadar dili klitorisimin üzerinde dönüyordu.

İçime doğru inledi, klitorisimi diliyle okşarken hafifçe emdi. Daha aşağılara indi, o büyülü dilini içimin *derinliklerine* itti ve sanki beni ağzıyla beceriyormuş gibi içeri ve dışarı kaydırdı. Bildiğimden daha fazla zevk içimde patladı, tüm vücudum sıkılaştı ve kenetlendi, kalçalarım altımdaki masadan ona doğru sallandı.

Daha hızlı hareket etti, dili daha sert ve daha hızlı dönüyor, etrafımdaki her şey erimeye başlayana kadar klitorisimle tekrar tekrar alay ediyordu. Nefes nefese kalmıştım, nabzım gittikçe daha sert atıyordu, ta ki aniden kendimi o kenara doğru daha önce hiç yuvarlanmadığım şekilde yuvarlanırken hissedene kadar.

"Ben-ah *kahretsin*, ben...ben gerçekten-"

"Benim için gel bebeğim," diye içime doğru homurdandı. "Bu güzel küçük amcığın dilimin her yerine boşalmasını sağla."

Çılgılık ilk başta sessizdi - sadece beyaz ışık ve ateş içimde patlarken doruk noktası içime çarptı. Sonra gerçek oldu ve ben yüksek sesle *inlerken* kolumun kıvrımıyla ağzımı kapatıyordum, dili beni uçurumun kenarına sürüklerken zevkimi haykırıyordum. Kalçalarımı ona doğru savurdum, tüm vücudum titriyor ve sarsılıyordu.

Sven yavaşça çekilerek gömleğini açtı. İnledim, ellerim tişörtü omuzlarından itti ve sonra yontulmuş, mükemmel kaslarının üzerinde gezindi. Omuzlarındaki ve göğsündeki gücü ve kuvveti hissederek nefesim kesildi ve parmak uçlarımı dalgalanan karın kaslarına doğru gezdirdiğimde inledim.

Elleri kemerini ve fermuarını çekti, pantolonu ve boxer'ı yivli, kaslı kalçalarının üzerinden aşağı kayarken ağzı tekrar boynumu buldu. Aşağı bakarken nabzım hızlandı, ellerim boxer'ının lastiğini itmeye yardım etti, ta ki aniden *kocaman* kalın siki serbest kalıp ellerime gelene kadar. Kalbim yerinden fırladı, küçük parmaklarım kalın aletin etrafında kıvrılırken içimdeki sıcaklık karıncalanmaya başladı.

"Söyle bana meleğim," diye sessizce kulağıma fısıldadı. "Başkaları da oldu mu?"

"I-"

Kızardım, dudağımı ısırdım.

"Neden sorduğumu sandığını sormuyorum. Bu senin 'saflığınla' ya da başka bir şeyle ilgili değil," diye homurdandı, dudakları boynumu okşadı ve beni inletti. "Hayır, soruyorum çünkü *hiçbirinin* sana göstermek üzere olduğum şeyle kıyaslanamayacağını bilmeni istiyorum. Benden önce gelen her şeyin anısını sileceğim bebeğim," diye mırıldandı tenime, kalçalarını ileri itti ve kalın sikinin kalın başının açıklığına doğru kaymasına izin verdi.

"Bir tane vardı," dedim sessizce. "Okuldan tanıdığım bir çocuk."

"Ben çocuk değilim," diye homurdandı sessizce, koca sikinin dudaklarımda aşağı yukarı kaymasına izin vererek.

"Hayır," diye fısıldadım hararetle. "Hayır, kesinlikle değilsin."

"Benden önce ne olduğu umurumda değil meleğim," diye inledi. "Ama bundan sonra ne olacağı umurumda. Çünkü bundan sonra sadece tek bir adam olacak."

Kalçalarını ileri doğru itti ve beni açmaya başladığını hissettiğimde, *kocaman* siki içime doğru kayarken, onu sıkıca kavradım ve zevkle inledim.

"Çünkü artık *benimsin*, meleğim. Sadece ve sadece benimsin. Başka hiçbir erkek bu *daracık* amcığın onun için açıldığını hissedemeyecek - başka hiç kimse bacaklarının arasındaki o tatlı balı tadamayacak."

Bir santim daha içeri itti, derinden inledi ve sıcaklık içimde patlarken zevkle nefes almamı sağladı.

"Başka hiç kimse o daracık küçük amcığı *her santimiyle dolduramaz*-"

İçeri girdi ve kalın taşakları kıcıma dayanana kadar kalınlığının her bir santimini içeriye *doğru* kaydırđığını hissettiğimde göğsüne doğru zevkle *çığlık* attım. Beni sıkıca tuttu, parmaklarım kaslı sırtını pençelerken ve nefesim göğsüne karşı nefes alırken vücudum zevkle titriyordu.

"Sen *benimsin* Riley," diye fısıldadı hararetle. "Sadece burada değil, sadece bugün değil. *Her zaman* benimsin."

Dudakları dudaklarıma yapışırken, "Hepsi senin," diye soludum.

Yavaşça sikini dışarı kaydırđı, bacaklarım etrafını sararak onu tekrar içeri çekmeye çalışırken protesto için sızlanmama neden oldu. İnledi, sadece başını içeride bırakırken kalınlığı beni kızdırdı.

"Prince Franklin yok. Ayarlanmış saçmalıklar yok. Başka bir adam yok," diye hırladı. "Sen *benim* kraliçem olacaksın."

"Onlar - oh *Tanrım*," diye haykırdım, o tekrar içime girerken, beni sonuna kadar doldururken ve sıcaklık ve zevk içimde patlarken sırtımı eğmemi sağlarken. "Yapamayacağımızı söyleyecekler-"

"Angel," beni yavaşça öptü. "Sana sahip olmak için gerekirse dünyayı başıma yıkarım."

Tekrar içime girdi, dudakları dudaklarıma yapışırken ellerim onu pençeliyordu. Elleri kıcıma doğru kayd, beni sahiplenerek kavradı ve büyük, muhteşem siki dar, kaygan amıma girip çıkarken beni kendisine doğru çekti. Kaslarının bana karşı kıvrıldığını hissedebiliyordum, kafamda havai fişekler patlarken klitorisim her itişte ona sürtünüyordu. Sven bir elini yukarı kaldırdı, elbisemin önündeki bağları çekerek açtı. Omuzlarımdan aşağı iterek göğüslerimi serbest bıraktı, ben öpücüğüne inlerken. Ona sıkıca sarıldım, bacaklarım kaslı beline dolandı ve pembe, ağrıyan meme uçlarım geniş kaslı göğsüne süttü.

Daha hızlı hareket ettik, bir eli çenemi kavrarken diğeri kıcıımı sıkıca tuttu ve kalınlığını istekli amıma sokup çıkardı. Tekrar tekrar bir araya gelişimizin ıslak seslerini duyabiliyordum ve kulaklarımdaki hırıltılarının erkeksi sesleri beni nefes nefese bıraktı ve tekrar o kenara doğru yuvarladı.

"Benim için boşalmak istediğini biliyorum bebeğim," diye dudaklarıma nefes verdi. "Bu lanet *çocuk* daha önce her kimse, seni bu kadar ıslatamayacağını biliyorum. Seni *benim* sikim gibi dolduramayacağını biliyorum."

İğrenç sözleri üzerimde yankılanırken ve kalın siki daracık amımı derin ve eşit vuruşlarla sikerken inledim, ona karşı nefes nefese kaldım.

"*Gerçek* bir *erkeğin* küçük amcığını bu kadar iyi boşaltmasının nasıl bir his olduğunu bilmek için can attığını biliyorum. Daha önce hiç olmadığın gibi sikim seni doldururken boşalmanın nasıl bir his olduğunu bilmek istediğini biliyorum."

"*Siktir*, ben... Ben..." Nefes nefese kaldım, tekrar ve tekrar içime girerken, beni sert ve derin bir şekilde becerirken ve zevkle olabildiğince yüksek sesle çığlık atmak istememe neden olurken kelimeler beni başarısızlığa uğrattı.

"Büyük kalın sikim için *gel*, bebeğim," diye mırıldandı. "Senin o şeker gibi döllerinin taşaklarımdan damlamasını istiyorum. Bu güzel küçük amcığın benim için *geldiğini* hissetmek istiyorum ve sonra taşaklarımı senin için boşaltacağım. Açgözlü küçük amcığına her damlamı vereceğim ve oraya geri döndüğünde, kalçalarından aşağı damlamasını istiyorum. Oraya geri döndüğünde, insanlar senin bir erkek tarafından sahiplenildiğini *bilecek*. *Benim* olduğunu bilecekler. Franklin ya da başka bir adam

Size bakıp yürüyüşünüzü ya da gözlerinizin ardındaki ışıltıyı gören kişi, başka bir erkeğin sizi *sahiplendiğini* anlayacaktır.

İçime doğru itti, kalınlığı beni genişçe gerdi ve o kenara doğru çarparken beni *çok* derinden doldurdu.

"O zaman benim için gel, güzel kız," diye inledi, kasları bana karşı dalgalanırken ve horozu daha da şişerken beni açlıkla öptü. "İyi bir kız ol ve bu koca sikin her yerine boşal."

Patladım.

Ağzının içine doğru çığlık attığımı hatırlıyorum ve dalga üzerime çökerken tüm vücudum ısı ve zevkle patladı. Ona sarıldım, tırnaklarım sırtında ve kollarında izler bırakırken beni şiddetle öptü ve sikini kabzasına kadar içime gömdü. İçimde zonkladığını ve nabzının attığını hissedebiliyordum ve sıcak, kalın dölünün rahmimin derinliklerine doğru fışkırdığını hissettiğimde inledim. Bedenlerimiz birbirine çarparken, ikimiz de boşalırken, nefes nefese kalırken ve birlikte sallanırken onu çılgınca öperek haykırdım.

Sven beni yavaşça ve derinden öptü, ben dudaklarına doğru nefes nefese kalırken nefesimi çaldı.

"*Hepsi benim*," diye fısıldadı ve ona sarılıp onu şiddetle öperken kalbimin yükseldiğini hissedebiliyordum.

"Ve *sen* tamamen *benimsin*," diye fısıldadım ve beni öperken sırtımasını sağladım. "Daha önce söylediğin şey-"

"Daha önce söylediklerimde ciddiydim," dedi kararlılıkla. "Seni kraliçem olarak *alacağım*. Tabii Prens Franklin senin için daha iyi bir teklifte bulunmazsa."

Homurdandım, dudağımı ısırdım ve onu tekrar öpmeden önce gözlerimi devirdim. O dudakları öpmemeyi hiç *istemezdim*.

"Ailem-"

"Bırak onlarla ben ilgileneyim,

meleğim." "Sertler."

"Ben daha sertim."

Tamam, bu doğru bir noktaydı.

"Sanırım bir noktada oraya geri dönmeliyiz." Başını salladı. "Belki de. Ama önce..."

Dönüp ceketine uzanmadan önce bana aç bir şekilde gülümsedi. Eli cebine girdi ve mat siyah kâğıda sarılı iki küçük kutuyla geri çıktı. Onları ellerime tutuşturdu ve kaşlarım çatıldı.

"Bunlar ne?"

Sven sıırttı. "Bunlar senin için meleğim. Aç onları."

Başımı salladım, ilk kutunun üzerindeki kâğıdı çekip kapağını açtıktan sonra nefesim kesildi ve yüzüm kıpkırmızı oldu.

...Tamam, *o kadar* deneyimli değildim ama bir vibratörün neye benzediğini biliyordum.

Bu gümüşü ve metalikti, "U" şeklindeydi. Sven'e baktım, bana o aç bakışlarıyla bakarken içimde bir sıcaklık püskürüyordu.

"Ve şimdi diğeri."

Yutkundum, diğeri kutuyu alıp açarken nefes nefese başımı salladım. Bu kez gözlerim küçük, gümüşü tıkaca kilitlenince yüzüm kıpkırmızı oldu.

"Peki bunları ne zaman kullanmak istersin?" diye hararetle fısıldadım, bana yaklaşırken titriyordum. Eğildi, dudakları boynumu okşuyordu.

"*Hemen şimdi,*" diye homurdandı ve beni zevkten inletti.

Elleri küçük oyuncakları benimkilerden çekti ve yavaşça bacaklarımın arasından tenime doğru kaydırđı. Kıçımın sıkı, hassas halkasının üzerindeki pürüzsüz küçük nobla alay etti, keskin bir şekilde nefes aldım.

"Yakında meleğim," diye inledi, "Yakında hepinize sahip olacağım."

İnledim, küçük oyuncağı göt deliğimin üzerinde döndürürken onu açlıkla öptüm.

"Ben hiç-"

"Sana göstereceğim bebeğim," diye fısıldadı.

Elleri bacaklarımın arasını okşadı ve parmakları amıma girdiğinde ona doğru inledim. Derinlere kıvrıla kıvrıla girdiler ve sonra geri çıktılar, şimdi sevişmemizden yapışkan ve kaygandılar. Eli tekrar kıcıma gitti, parmakları kaygan ve amımdan yeni çıkmış döllerıyla yapış yapıştı. O *kadar* kirliydi ki başımın döndüğünü hissedebiliyordum ve kıcımı okşayıp beni kayganlaştırırken yüzüm kıpkırmızı kesilmişti.

Küçük oyuncağı tekrar kıcımın üzerine getirdi ve bu sefer ittiğinde, pürüzsüz ucu içeri girmeye başladı. Nefesim kesildi, küçük metal tıkacı *yavaşça* kıcıma sokarken daha önce hiç hissetmediğim yasak zevkin içimde eridiğini hissettim. Yavaşça onun için açıldım, sonuna kadar içeri kaydırırken nefesim kesildi.

"*Aferin kızıma,*" diye homurdandı Sven, beni yavaşça öperken.

Eli bacaklarımın arasına geri kaydı ve pürüzsüz küçük vibratörü klitorisimin üzerinde gezdirerek beni inletti. U'nun bir ucunu içeri itti ve ben inledim, oyuncağın içeri itildiğini hissettim, bir ucu g noktama ve diğeri klitorisimin üzerine oturdu.

"Mükemmel," diye mırıldandı dudaklarıma. "Peki bu nasıl

hissettiriyor?" "Hissett-

Vibratör aniden canlanınca nefesim kesildi, gözlerim fal taşı gibi açıldı. İnledim, gözlerim elindeki küçük uzaktan kumandayı ve yüzündeki aç sırıışı görmek için aşağıya kaydı.

"Bunu araba için bir başka ceza olarak düşün," diye homurdandı, yaklaştı ve beni yavaşça öptü. "Ve *şimdi* oraya geri dönebiliriz meleğim."

"Bunun gibi mi?" Nefes nefese kaldım, titreşimler içimde gezinirken hafifçe inledim.

"*Aynen* böyle." Bana aç bir şekilde gülümsedi. "Gel. Sosyalleşme zamanı, değil mi?"

"Sen... *oh kahretsin,*" diye nefes nefese kaldım. "Korkunçsun."

"Oh, meleğim," diye mırıldandı, eli külotumun üzerinden beni okşuyordu.
"Daha yeni başladım."

CHAPTER 8

RILEY

"BU TARAFTAN."

Sven beni balo salonundan dışarı çıkarırken yutkundum, yüzüm kıpkırmızı olmuştu. Kimsenin *anlayamayacağını* biliyordum ama kafamın içinde hepsi biliyordu. Kafamda, *herkes* az önce onunla o odada bir kasırga gibi boşalana kadar becerildiğimi biliyordu.

Elini sıkıca kavradım, bacaklarımın arasında biriken ve külotumu ıslatan sıcaklığı hissettim. Onun dölünü içimde ve üzerimde hissedebiliyordum. Ama her adımda gerçekten hissettiğim şey, kışkımdaki küçük tıkaç ve klitorisime bastırılmış, saatli bir bomba gibi patlamayı bekleyen vibratördü.

...ve anahtar ondaydı.

"Gergin görünüyorsun meleğim," diye kulağıma homurdandı, sesinde hafif bir mizah vardı. Evet, benimle dalga geçiyordu ve o şeyi çalıştırmasını beklerken diken üstünde dolaştığımı *biliyordu*.

"Evet, neden acaba?" diye tıslayarak karşılık verdim, parmaklarının sırtımda gezindiğini hissettiğimde önce kızardım sonra da titredim. Birinin bizi bu halde görüp görmemesi umurumda bile değildi - yürüyüşümüzden ve ellerinin elbisemin üzerinde gezinmesinden belli oluyordu.

"Belki de biraz gevşemelisin," diye mırıldandı. "Rahatla."

"Ooooh sikerken biraz zor..."

Nefesim kesildi, klitorisimde küçük, alaycı bir titreşim hissederken elim onunkini sıkıca kavradı. Başımı çevirdiğimde diğer elinin ceketinin cebinde olduğunu ve yüzünde bir sırıtiş olduğunu gördüm.

"Bir sorun mu var meleşim?"

"*Burada* mı?" Nefes nefese kaldım, ona baktım ve kalçalarımı sıkıca sıktım. Titreşimlerin güçlendiğini hissettim ve sessizce inledim, zevk içimde dalgalanırken ağzım açık kaldı. Bunu *cidden* burada, insanlarla dolu bir düğün partisinde yapıyor olamazdı ama yine de buradaydık.

"Bu taraftan," diye kulağıma fısıldadı ve titreşimleri daha da artırdığı sırada beni kalabalığın arasına çekti. *İnledim*, elini sıkıca kavrayıp ona doğru sarkarken bile zorlukla zapt edebildim. Vızıldayan küçük oyuncağın klitorisime ve g noktama şimşekler gönderdiğini hissedebiliyordum, yürümeye çalışırken dizlerimin titremesine neden oluyordu. Titreşimler içimde titreşiyor, hatta kıcımdaki küçük tıkacın vızıldamaya başlamasına ve içimde alay eden yepyeni bir yaramaz zevk dalgası göndermesine neden oluyordu.

Sven beni büyük kapılardan geçirip balo salonunun dışındaki bahçelerden birine sürüklerken tüm vücudum yanıyor, dizlerim titriyor, güçlükle yürüyebiliyordum. Bir çadır kurulmuştu ve beni oraya çekti. Bir ayağımı diğerinin önünde sürüyordum, kokteyl saatinin tam ortasında üzerime çökmekle tehdit eden orgazm dalgasıyla savaşıırken başım dönüyordu. Sven ağır kapakları kenara itti ve parlak öğleden sonra güneşinden *karanlığa* adım attık.

Çadır ışık geçirmezdi, tavanı parıldayan sahte yıldız ışııyla kaplıydı ve her yerde mumlarla titreşen şamdanlar vardı. Bir yanda, küçük bir sahnede yumuşak bir caz grubu çalışıyor, önlerine kurulan dans pistinde ise çiftler seksi müzik eşliğinde dönüyor, eğiliyor ve sallanıyorlardı. Görünüşe göre Milton hem gösterişli bir gece caz müziği düğünü, hem de öğleden sonra gül bahçesi düğünü istemiş ve ikisini de gerçekleştirmişti. Yine de o anda, insanların yüzümde *boşalmaya* ne kadar yakın olduğumu görmemeleri için yeterince karanlık olduğu sürece umurumda bile değildi.

"Dans etmek ister misin?"

Sven'e doğru döndüm ve o bana sırtıırken ben de ona ters ters baktım.

"Sen... *ohhh Tanrım...* ciddi misin? Ayakta zor duruyorum."

"O zaman seni ayağa kaldırsak iyi olur," diye mırıldandı sessizce, gözleri içimin kasılmasına ve nefesimin kesilmesine neden olan bir yoğunlukla parlıyordu.

"Belki de yapmalıyız," diye fısıldadım, beni içine çekerken sessizce sızlandım, bizi çadırın gölgeli köşesindeki boş bir masaya doğru çekmeden önce dudakları benimkileri zar zor fırçaladı.

Sven bir sandalye çekti ve oturmaya başladım, aniden beni yendi, içine kaydı ve sonra beni kucağına çekti. Beni içine çekerken amımdaki ve göt deliğimdeki iki oyuncağın titreştiğini ve zonkladığını hissederek ona doğru eğilirken nefes nefese kaldım. Elleri kucağımdan aşağı kayarak kalçalarımı kavradı ve nabzımın içimde attığını hissettiğimde, kalın ereksiyonunun bana doğru bastırıldığını da hissedebiliyordum. Elleri elbisemi sıkıca kavradı, nabzım gittikçe hızlanırken elbisemi yukarı doğru çekti.

Gözlerim çadırın etrafında gezindi - hava karanlıktı ve içerideki herkes ya dans pistindeydi ya da grubu izliyordu. Ama *yine* de içimden bir ses, herhangi birinin yanımdan geçip gidebileceğini ya da arkasını dönüp beni Sven'in kucağında otururken ve elleriyle elbisemi yukarı çekerken görebileceğini söylüyordu. Yine de onu durdurmadım. Aslında, elbisenin kalçalarımın üzerinden yukarı doğru çekildiğini hissettiğimde, döndüm ve yüzünü tuttum, dudaklarına inerken onu derinden öptüm.

Elleri elbisenin altından kayarak külotumu yakaladı ve vücudumdan uzaklaştırdı. Kalçalarımı yukarı kaldırdım, tenim karıncalanırken külotumu bir kez daha bacaklarımdan aşağı kaydırды, bacaklarımı kıvırdığımda ayaklarımdan çekti ve ceketinin cebine soktu.

"Bacaklarını aç meleğim," diye homurdanarak bizi önümüzde duran masa örtüsüyle kaplı kafe tarzı masaya çekti. Elleriyle bacaklarımı ayırdı, böylece sırtım göğsüne dayalı bir şekilde kucağına oturmuştum. Elleri tekrar elbisemin altına girdi ve bu kez kalçalarımın yukarı kaydıklarında, parmaklarının çıplak kedi dudaklarımı okşamasını engelleyecek hiçbir şey yoktu. Vibratör tekrar canlandı, klitorisime karşı zonklarken, parmakları dudaklarımla alay ederken yapmam gerektiğini bildiğimden daha yüksek sesle nefes almamı sağladı. Oyuncağı içimde daha derine itti, vibratörün sesini yükseltirken onu *gerçekten* hissetmeme izin verdi.

titreşimler. *Inledim*, sırtımı kamburlaştırdım ve küçük vibratörle beni yavaşça sikmeye başladığında ona doğru eğildim.

Kalçalarım kendi kendine hareket etmeye başladı, *kocaman* sikinin içime girdiğini hissettikçe kucağında sallanmaya başladım. Titreşimler daha da derinleşti ve uyarılmam parmaklarının ve kucağının her tarafına damlayana kadar daha da sertleşti.

"Ben- Tanrım, Sven, ben-"

"Henüz değilsin," diye mırıldandı, oyuncağı yavaşça indirdi ve parmak uçlarının üzerimde gezinmesine izin verdi. "Henüz tam olarak boşalamadın, bebeğim. Benim sikim seni doldurmadan olmaz."

Eli elbisemin altından kendi kucağına kaydı ve fermuarını indirdiğini hissettiğimde nefesim kesildi. *Lanet olsun*, gerçekten de düşündüğüm şeyi yapmak üzere miydi? Her parçamın *arzuladığı* ve yapmasını istediği şeyi mi?

Ve aniden cevabımı aldım. Aletin sıcak, kalın, zonklayan shaftının çıplak kalçama çarptığını hissettiğimde titredim. Lanet olsun, çok büyüktü ve çok sıcaktı. Elini kalın, şişmiş shaftın etrafına sardı ve okşadı ve prekumunun sıcak, ıslak damlalarının uyluklarımdan aşağı ve amımın üzerine aktığını hissettiğimde titredim, nefesim yakalandı ve kalçalarım ona karşı sallandı.

Yavaşça, parmakları vibratörü tekrar yukarı doğru hareket ettirdi ve *alaycı* bir *şekilde* benden çekti, beni daha fazlası için ağrıyor bıraktı. Ama horozunun büyük şişmiş başını klitorisime doğru ittiğinde, zevk içinde inledim. Büyük, güçlü elleri kıcımlı sıkıca kavradı, kaygan, istekli amıma karşı kendini ortalarken beni yukarı kaldırdı. Kendi uyarılmamın shaftından aşağı damladığını hissedebiliyordum ve beni sadece başıyla kızdırmaya başladığında, *yüksek sesle* inledim.

"Şşt, meleğim," diye kulağıma *doğru* inledi ve başının içime *doğru* kaymasına izin verdi. Nefesim kesildi, küçük dar yarığımın onun için genişlediğini hissettim, klitorisim o içeri girmeye başladığında başının üzerine sürtündü.

"İnsanlar seni duyabilir," diye homurdandı ve beni güzel sikinin üzerine bir santim daha çekti. "İnsanlar seni duyabilir ve pis bir kız gibi *becerildiğini* bilebilirler. Yaramaz küçük amcığının, tam burada ve şu anda büyük horozumun her santimiyle doldurulduğunu bilebilirler. Nedime elbisesiyle dans pistinde bu yarrağa binen *kötü bir kız*

ve her santimim onu daha önce hiç sikilmemiş gibi dolduruyor."

Elleri kıcımda sıkılaştı ve aniden, derin bir vuruşla beni her santimiyle doldurarak yolun geri kalanını içeri sürdü. Yemin ederim o anda neredeyse boşalıyordum.

Elleri belime doğru ilerlerken ellerimle kalçalarını sıkıca kavrayarak *inledim*. Elbisem üzerimize dökülüyor, altında olanları örtüyordu. Ama yine de, herhangi birinin yanımdan geçip gidebileceğini ve muhtemelen neler olup bittiğine dair oldukça iyi bir fikir edinebileceğini biliyordum. Bu düşünce içimi yakıyor, kendimi daha önce hiç hissetmediğim *kadar* yaramaz, vahşi ve ateşli hissetmeme neden oluyordu.

Kendimi daha önce hiç hissetmediğim kadar canlı hissetmemi sağladı.

Yavaşça beni yukarı çekti, beni tekrar aşağı indirmeden önce her santimini yukarı kaydırды, beni kucağına çekerken içime geri girdi.

"Kahretsin, meleğim," diye inledi boynumun arkasına doğru, elleri üzerimde sıkılaştı. "Aynen böyle, bebeğim. O koca yarağa bindiğini hissetmek istiyorum. Yukarı aşağı zıplamanı ve o amcığın taşaklarımın üzerine damlamasını istiyorum. Sikime bin meleğim."

Alçak sesle *inledim*, yukarı kalkarken içimdeki sıcaklık cızırdadı ve sonra kalınlığına geri battım. Zevk içimde eridi, onun üzerinde aşağı yukarı sallanırken vücudum titriyordu. Duvarlarımın onun etrafında sıkıştığını hissedebiliyordum, güçlü elleri vücudumda aşağı yukarı kayarken kaslarım onun her santimini sağlıyor ve arkalarında ateş bırakıyordu. Küçük tıkaç hâlâ kıcımın derinliklerindeyken kendimi inanılmaz derecede dolu hissediyordum - daha önce hissetmeyi hayal bile etmediğim *kadar* dolu. Kıcım alt karın kaslarına doğru sallanırken, küçük oyuncağın her itişte içime girip çıktığını hissedebiliyordum ve sıkı yasak deliğimde alay eden ekstra hisler akıl sağlığımı pençelememe neden oldu.

"Boşalmayı çok istediğini biliyorum bebeğim," diye mırıldandı Sven kulağıma. Eli kalçamdan yukarı kaydı, diğer eli kalçamı sıkıca kavrarken parmağı klitorisimin üzerinde gezindi. Beni kalın sikinin üzerinde bir aşağı bir yukarı zıplatıyor, her itişinde içimi öyle bir pompalıyor ve içime zevk dalgaları gönderiyordu ki.

"Bu tatlı küçük amcığın ne kadar *ıslak* olduğunu hissedebiliyorum," diye inledi ve sikini bacaklarının arasına gömmek için kalçalarını yukarı itti. "Sikimi sıkıca kavradığını, şeker gibi dölllerinin taşaklarımdan aşağı damladığını hissedebiliyorum. Ve benim için *boşalmak* istediğini biliyorum. Tam burada, herkesin seni böyle edepsiz bir kız olarak görebileceği bu horozun üzerine gelmek istediğini biliyorum. *Benim* pis kızım ol, Riley. Benim edepsiz kızım ol ve hemen şimdi sikime boşal."

Bomba gibi patlamıştım, orgazm bir anda içime çökmüştü. Döndüm ve dudaklarımı onunkilere yapıştırdım, kalın sikine gömülüp *patlarken* ağzına doğru çığlık attım. Dalga tekrar tekrar üzerime çöktü, ikimizin de kalçaları sallanıyor ve vücutlarımız birlikte kıvranıyordu. Sven'in ağzımın içine doğru inlediğini hissedebiliyordum ve sikini taşaklarına kadar sıkın, damlayan ıslak amımın içine soktuğunda, kendini bırakırken zonkladığını ve nabzının attığını hissettim.

Yapışkan spermlerinin sıcak, kalın ipleri içime sıçradı, beni vücuduna sıkıca çekerken derinlere pompaladı. Öpüşürken inledi, içindeki her damlayı boşaltırken beni çok sıkı tutuyordu. Birlikte sallandık, birbirimizin ağzının içinde nefes nefese kalırken yavaşça durduk.

Güne kaybolmuş ve kontrolden çıkmış bir şekilde başlamıştım. Ve bir şekilde *ona* çarpmıştım.

Sert.

Ve ona çarpmaktan asla *vazgeçmek* istemedim.

CHAPTER 9

SVEN

Bu bir bağımlılıktı. Saplantı. Onun her parçasını, bedenini ve ruhunu sürekli arzulamama neden olan ham, durdurulamaz bir doğa gücü. Eksik olduğunu hiç bilmediğim bir yapboz parçası gibi içime oturdu ve içimde karanlık olduğunu hiç fark etmediğim bir yeri aydınlattı. Bu şekilde büyümek ve bu kadar genç yaşta böyle bir adam olmaya zorlanmak beni sertleştirmiş ve olmak istediğimden daha soğuk biri haline getirmişti. Üç iyi arkadaşım Cole, Hayden ve Xavier dışında çoğu insanı, özellikle de kadınları hayatımdan çıkarmıştım.

Ama Riley'de çok *ferahlatıcı* bir şey vardı - o kadar gerçek, o kadar çılgın ve vahşi bir şey ki, sanki kalbimin etrafına ördüğüm perdeleri ve tuğla duvarları yıkmış gibiydi.

...Ve şimdi hepsine sahipti.

Milton'ın tuhaf, küçük, karanlık caz çadırından henüz çıkmıştık ki, kollarımı ona sarıp kalabalıktan uzaklaştırdığımda kıkırdadı ve bedenim hâlâ onun bana boşaldığı hissiyle karıncalanıyordu. Herkesten uzakta bir koridora daldık, ellerim, dudaklarım, sikim ve her şeyim onu daha çok istiyordu. Söz konusu o olduğunda asla doyamayacak gibiydim.

Riley onu boş bir odaya çekip kollarıma aldığımda ve dudaklarımı onunkilere yapıştırdığımda nefesi kesildi.

"Henüz benimle işin bitmedi, ha?"

"Milyon yıl geçse de olmaz," diye homurdandım. Kollarımda kıvranişını hissetmekten zevk alarak odanın içinde hışımla ilerledim. Büyük taş şöminenin yanındaki büyük, yüksek arkalıklı sandalyeye geçtim, içine gömüldüm ve onu kucağıma çektim. Beni açlıkla öptü, parmakları smokin ceketimi çekerken dudaklarıma doğru inledi. Ceketini omuzlarımdan sıyırdım, ellerimi kalçalarından çekerek ceketini fırlattım ve ellerim tekrar onun küçük tatlı kıkına doğru kaydı.

Onun arsız, şımarık, hâlâ ders alması gereken kıkı. Onu bir kez daha cezalandırma düşüncesiyle sikim kalktı - esnek teninin sert elimin altında kavislendiğini hissetmek ve yumuşak inlemelerinin kulaklarıma damladığını duymak. O da bunu hissetti.

"*Kahretsin*, çok büyüksün," diye inledi, kucağıma sürtündü, çıplak küçük amcığı kalın çıkıntılarımin üzerinde sallanıyordu.

"Ve işte *kötü* bir kız gibi yaramaz kelimeler kullanıyorsun," diye

homurdandım. "Belki de cezalandırılmam gerekiyordur," diye sessizce soludu.

"Belki benim kullanacağım kelime değil."

Onu şiddetle öperken Riley'nin nefesi kesildi, ellerim elbisesini çekiştirerek yukarı kaldırdı ve sonra uzanmış kollarından çekiştirerek çıkardı. Kollarımda çırılçıplak, ben onu açlıkla öperken inleyerek kaslarıma karşı kıvrandı. Güçlü kollarım onu döndürerek dizlerimin üzerine itti ve ciyaklamasına neden oldu. İnledim, ellerim yumuşak teninin üzerinde kayıyor, kıkını sıkıca kavıyor ve bakışlarım için onu genişçe açıyordu. Sikim *zonkluyordu*, pembe küçük amını ve hala küçük tıkaçla dolu dar kıkını görmek kanımı ateş gibi yakıyordu.

Aşağı uzandım, parmaklarım kıkının yarığının üzerinde kayıyor ve tıkaçın üzerinde alay ediyordu. Riley inledi, ben onu kızdırmaya başladığımda yüzü kıpkırmızı oldu, tıkaçı hafifçe çekip itti, sıkıca kavradığı için dar küçük kıkının titremesine neden oldu. Ne kadar ıslak olduğunu görebiliyordum, kaygan, pembe amı dizimin her tarafına uyarılmasını sızdırıyordu - odanın düşük ışığında parlıyor ve ıslaktı.

"Şimdi, şimdi," diye mırıldandım, tenini okşayarak. "Şimdi seninle

ne yapacağım?" "Kötü davrandığım için mi?"

"Çünkü *çok* kötü davrandın," diye homurdandım. "Bu yaramaz küçük kıça *şaplak* atayım mı?"

Elim küçük bir şaplakla aşağı indi, avucum kıcının yumuşak yanağına batarken keskin bir şekilde nefes almasına neden oldu.

"Ya da belki *bunu* çıkarmalıyım..." Parmaklarım tıkaçı kavradı ve yavaşça çevirdim, bildiğim kadarıyla yasak zevkin küçük dalgaları onun içinde dalgalanıyordu. "Ve sonra o daracık küçük şımarık kıcını sikimin her santimiyle doldurmak yerine?"

Riley *inledi*, nefesi kesildi ve sırtını kamburlaştırdı. Bana bakmak için döndü, dudağını ısırırken gözleri şehvet ve sıcaklıkla doluydu.

"Kıcımı sikecek misin?" diye nefes aldı, hem gergindi hem de yüzündeki o saf arzu ifadesiyle *yanıp tutuşuyordu*.

"Yaramaz küçük veletlerin cezalandırılacağını söylemişim, değil mi?"

İşte tam o sırada odanın kapısı vuruldu.

Orospu çocuğu.

Riley kucağımdan *fırladı*, ben küfrederken yüksek sesle nefes aldı. Elbisesini kendine doğru çekti, gözleri kapıya kayarken yüzü bembeyazdı.

"Kim olursa olsun ben hallederim," diye tısladım sessizce, onu arkamdan iterek. Döndü ve aniden şöminenin yanındaki küçük dolaba doğru fırladı. Elbisesini alıp içeri girdi ve kapıyı çarparak kapattı, ben de her kimse onu *öldürmeye* hazır bir şekilde ana kapıya doğru döndüm. Kapı aniden ardına kadar açıldı ve gözlerim orada duran adama dikildi.

"Senin derdin ne lan?"

Hayden şüpheyile odaya baktı, bu da gözlerimi ona daha da dikmeme neden oldu, içeri dalıp Riley ve benim konuşmamı böldüğü için sinirlenmişim.

"Seninle konuşmam gerek."

"*Meşgulüm*," diye homurdandım, ona ters ters bakarak. "Odalara öylece dalamayacağını biliyorsun, değil mi?"

"Ben bir kralım, tabii ki yapabilirim." Bana sırtıttı. "Ben de öyleyim," diye tıslayarak karşılık verdim.

"Kapıyı çaldım."

"Siktir git." Onu tersledim, aptalca sırtıtışına karşı başımı salladım ve iç çektim. "Ne oldu?"

"Daha sonra harekete geçmeye hazır olmanı istiyorum." Kaşlarım çatıldı. "Taşınmak mı?"

"Gitmeye hazır olmak gibi."

"Bu düğünden erken mi ayrılıyoruz?"

"Muhtemelen. Ve hızlı bir tane."

Kollarımı kavuşturarak gözlerimi arkadaşşıma diktim. "Peki bunu neden yapıyor olabiliriz?"

"Çünkü Milton'dan ona ait olmayan bir şey alıyorum."

"Merakımı cezbettin," diye mırıldandım. Hayden'ın daha önce ortadan kayboluşunu ve Xavier ile ikimizin de buraya gelir gelmez onu gelin odasına doğru giderken nasıl fark ettiğimizi düşünmeye başladım.

"Milton'ın aldığınız şeyin kendisine ait *olduğuna* inandığı izlenimine kapıldım." Sustu ve gözlerim daha da kısıldı.

"Peki bu şey beyaza sarılmış olarak mı geliyor, *Hayden*?" Hırladım. "Belki de."

"*Siktir*," diye küfrettim, Riley'nin arkasına saklandığı kapıya bakmak için döndüm ve Hayden'ı yakalayıp odanın ana kapısına doğru çektim.

"Lütfen benimle dalga geçtiğini söyle." "Benim yalancı olduğumu biliyor muydun?"

"Prenses *Callie*?" Tısladım. "Aklını mı kaçırdın sen?"

"Olabilir. Ama bundan geri adım atmayacağım, Sven."

Onu öldürmek ve aynı zamanda ona sarılmak istedim. Bir yandan, söylediği şey *son derece* aptalcaydı. Kral olsun ya da olmasın, rakip bir kralın *gelinini* çalmaktan bahsediyordu ki bunun her yerinde "savaş" yazıyordu. Ama öte yandan, gözlerinde o şiddetli ateşi ve daha önce hiç görmediğim bir tutkuyu görebiliyordum. Arkadaşım *gülümsüyordu* ve daha önce onda hiç görmediğim bir şekilde parlıyordu.

Evet, belki de hepimizin yüzüne patlayabilecek bir şeyi başlattığı için ona haddini bildirmek istiyordum ama aynı zamanda bu konuda onun arkasında olduğumu da kuşkusuz biliyordum. Neyin peşinde olursa olsun, benim düşündüğüm şey olsa bile, bunu tek başına yapmasına izin vermeyecektim.

"Tamam."

Kaşları şaşkınlıkla kalktı. "Tamam mı?"

"Seni ne kadar inatçı bir pislik olduğunu bilecek kadar uzun zamandır tanıyorum Hayden," diye iç geçirdim. "Ayrıca seni daha önce hiç böyle bir yüz ifadesiyle görmediğimi de biliyorum, bu da bana bir şeyler söylüyor."

"Benim olduğu yazıyor," diye homurdandı arkadaşım.

"O zaman ben de seninleyim." Yavaşça başımı salladım ve omzuna vurdum. "Xavier ve Cole da seninle olacak."

İçini çekti ve saçma sapan fikirleri konusunda arkasını kolladığımızı bildiği için biraz rahatlamış görünerek başını salladı.

"Teşekkür ederim," dedi sessizce. Bana sırtarak kaşlarını kaldırdı.

"Böldüğüm için özür dilerim."

"Neden bahsettiğinizi bilmiyorum."

"Sen ve *arkadaşın* mı?" O gözlerini devirirken ben de sinirlendim. "Araya girdiğim için özür dilerim." "Sadece ben varım-"

"Gömleğinin düğmeleri açık,

Sven." Kaşlarımı çattım.

"Üzerimi değiştiriyordum."

"Boynunda ruj izi var."

Sikeyim.

Hayden bana sırıttı. "Oh, ve Sven?"

Çenesiyle başını salladı ve döndüğümde kanım kulaklarımda uğuldayarak sessizce küfrettim.

Riley'nin *küloları* - daha önce ceketimin cebine tıktırdığım küçük pembe *külolar*, az önce ceketini fırlatıp atarken düşmüştü. Şimdi de yerde öylece yatıyorlardı. Riley'yi küçük kirli bir sır olarak saklamak istediğimden değil, sadece ikimizin de henüz orada olmadığını biliyordum. İnsanlara, hatta Hayden gibi en iyi arkadaşlarıma bile o odada kimlerin olduğunu açıklayamazdım. Benim için fark etmezdi ama Riley için her şeyi bu şekilde mahvedemezdim. Onun için bunun sonuçları *olabilirdi* - dünya bizi öğrenmeden önce bu sonuçlarla başa *çıkacaktım*.

Ama Hayden'ın tek gördüğü boynumdaki ruj ve yerdeki külottu. Söz konusu kızın benim lanet olası ruh eşim olduğunu bilemezdi.

- Bulacağımı hiç hayal etmediğim aşkı. İşaretleri gördü ve kendi varsayımını yaptı.

"Düğünden önce genç ve güzel bir kızla biraz eğlenmek-"

Tersledim. Ona doğru *döndüm*, yakasından yakaladım ve odadan çıkarıp koridordaki duvara doğru ittim. Hayden hırlayarak beni geri itti ama benim öfke patlamam çok şiddetliydi. *Bilmediğini biliyordum* ama birilerinin Riley'nin "sadece eğlendiğim" bir kız olduğunu düşünmesi fikri içimde öfkeli bir şeyleri ateşledi.

"Diline *dikkat et!*" Ona tısladım. Hayden'ın

kaşları havaya kalktı ve ellerini kaldırdı. "Sakin

ol dostum. Sakin ol."

Yavaşça bırakmadan önce onu kavrarken sıktığım dişlerimin arasından havayı üfledim, kaslarım gerildi ve dalgalandı. Havayı sonuna kadar boşalttım, ondan uzaklaştım ve başımı salladım.

"Özür dilerim," diye mırıldandım.

"Kim?" Hayden sessizce homurdandı, patlamamdan sonra işaretleri biraz daha iyi anladığı belliydi. Bunun ciddi olduğunu bilecek kadar beni iyi tanıyordu.

"Bırak onu."

"*Callie* olmadığı sürece, kim olursa olsun ben senin arkadayım. Ve bana söyleyebileceğini biliyorsun, değil mi?"

"Sonra," diye mırıldandım. "Seni sonra bilgilendiririm. Milton'ın gelinini çalma konusunda sırada ne var?"

"Tanıdığınız Peder Patrick yolda."

Kaşlarımı kaldırarak alçak sesle ısıklık çaldım. "Cidden düşündüğüm şeyi mi yapıyorsun?"

"Öyleyim."

Gözlerim arkadaşımın üzerinde sabitlendi ve onunla gurur duyarak başımı salladım. Kendisine ait olduğunu bildiği şeyi görmüş ve hiçbir şeyin onu durdurmasına izin vermemişti. Bu çılgıncaydı ve *kesinlikle* bir şeyler olacağını biliyordum ama bunun için onu suçlayamazdım.

"*Güzel*. Seninle gurur duyuyorum dostum. Ve senin adına mutluyum."

"Ve bana daha sonra söyleyeceğin her neyse onun için de mutluyum," diye kıkırdadı ve Riley'nin hâlâ saklandığı arkamızdaki odaya doğru çenesini salladı.

"Sanırım bu 'gelini çalma' düğününüz için bir şahide ihtiyacınız olacak?" Sırıttım.

"Sanırım haklısın."

Sırıttım ve başımı sallarken Hayden'ın omzunu tuttum. "Orada olacağım."

"Teşekkür ederim," diye homurdandı derin bir nefes alarak. "Ve eğer Xavier ve Cole'u görürsen-"

"Onlara söyleyeceğim. Merak etme dostum. Milton prensesini çaldığın için seni vurmadan önce buradan siktir olup gitmeye hazır olacağız."

"Hayden kıkırdadı.

"Ve ayrıca." Başımı sallayarak odaya geri dönerken bakışlarım sertleşti.

"Buradan kendisine ait olmayan bir şeyle ayrılan tek kişi sen olmayabilirsin."

"Düşündüğüm kişi miydi?"

Ben Hayden'la konuşurken Riley elbisesini dolapta tekrar giymişti. Onu sınıksıkı sararken kollarımın arasına geri itildi. Hayden'ın söyleyeceklerini duyduktan sonra işlerin hızlı ilerleyeceğini biliyordum ve tüm bunlar olurken Riley'nin benden uzaklaşmasına izin verirsem *lanetlenirdim*.

"Rince Kralı Hayden?"

"O benim en iyi arkadaşlarımdan biri. Ve

evet." "Bu da neydi şimdi?"

Parmaklarımı çenemde gezdirdim ve kaşlarımı

kaldırarak ona baktım. "Görünüşe göre arkadaşın Callie evleniyor."

Riley bana tuhaf bir bakış attı. "Bugün onun düğün günü-"

"Ama Milton'la değil."

Riley'nin kaşları çatıldı. "Bekle, ne? Sonra..."

Çenesi düştü. "Bekle, *Hayden*'a mı? Benimle *dalga* mı

geçiyorsun!" "Hayır," diye ıslık çaldım, başımı sallayarak.

"Aman Tanrım, onda bir şeyler olduğunu *biliyordum*!" Ellerini saçlarının arasından geçirdi. "O kaltak, hiçbir şey söylemediğine inanamıyorum!"

Kıkırdadım. "Onu kendin de azarlayabilirsin. Hadi gel."

"Nereye?"

"Düğüne. Ben şahitlerden biriyim."

Riley'nin çenesi bir kez daha düştü. "Bekle, şu anda mı yapıyorlar?" Bir kahkaha attı. "Dostum, Callie'nin ciddi cesareti varmış."

"O seninle arkadaş," *diye* sessizce güldüm.

Riley sırttı ve şakacı bir şekilde koluma yumruk atarken dudağını ısırđı. "Taşaklı olduğumu mu söylüyorsun?"

"Yapsaydın fark edeceğime oldukça eminim."

Şiddetle kızardı.

"Ama mecazi anlamda, *evet* meleğim," diye mırıldandım ve onu kendime çektim. "Evet, öyle." Onu yavaşça öptüm, dudaklarımızın birbirine yapışmasına izin verdikten sonra geri çekildim. "Gidelim mi?"

Riley başını salladı. "Gidip diğer arkadaşlarımı bulmalı ve onların da orada olduğundan emin olmalıyım."

Başımı salladım. "Seninle orada buluşuruz o zaman. Sarayın doğu kanadındaki kütüphanede."

Onu kendime çektim, önce usulca sonra daha derinden öptüm ve inlemelerinin içimde erimesine izin verdim. Evet, Hayden'ın yaptığı şey vahşi ve pervasızcaydı. Ama sonra, burada ben de aynı şeyi yapıyordum. Ve kesin olarak bildiğim bir şey vardı: Gün onun kraliçem olmasıyla sona erecekti. Ne olursa olsun, ne olursa olsun. Riley zaten benimdi ama o gün güneş batacak ve tüm dünya bunu öğrenecekti.

CHAPTER 10

RILEY

Sesi duyduğumda koridorun yarısındaydım ve balo salonuna doğru ilerliyordum. Dondum kaldım, tekrar duyduğumda yüzüm kıpkırmızı oldu ve bu sefer ses çok netti.

...*inliyor*.

Özellikle de bir kadının zevk iniltisi. Dudağımı ısırdım ve az önce yanından hızla geçtiğim yarı çatlak kapıya doğru döndüm. Devam edip her şeyi olurluna bırakmam gerektiğini biliyordum ve öyle de yapacaktım ama sonra başka bir şey duydum ve *donup* kaldım.

"*Evet, baba.*"

Gözlerim fal taşı gibi açıldı, çenem neredeyse yere çarpacaktı.

...*Ses Lola'nındı*.

İçeride kiminle olduğunu merak ederek kendi kendime sııttım. Ve daha sonra onu sorguya çekme niyetiyle arkadaşımı kendi haline bırakmak üzereydim ki bir ses daha duydum - bu seferki keskin bir *tokat* sesi ve ardından arkadaşım olması gereken kişiden gelen bir çığlıktı.

Geri döndüm, kaşlarım çatılmıştı. Bekle, arkadaşımın şansının *yaver* gittiğini mi yoksa *yaralandığını* mı duyuyordum?

Düşünmedim, sadece harekete geçtim, hışımla kapıya geri döndüm ve kapıyı yumrukladım.

"Lola? Orada iyi misin?"

Bir arpma sesi duydum ve hiç durmadan kapı kolunu tuttum ve içeri yuvarlanırken kapıyı iterek açtım.

"Merhaba."

Gözlerimi kırptım. Kocaman, süslü bir masanın arkasındaki büyük, yüksek arkalıklı deri koltukta oturan arkadaşım dışında oda boştu.

"Lola?"

"H-hey!"

Bana g ü l ü m s e d i , yanaklarında bir kızarıklık oluşurken kalın kalın yutkundu. "Ne oldu Riley?"

Merakla ona baktım. "Uh, iyi misin?" "Oh, evet,"

diye sinirli bir şekilde güldü. "Tamamen iyiyim."

"Bir şey duydum."

"Öyle mi?" sesi cızırtılı çıkarken bana zorla gülümsedi. "Ne, uh, ne duydun?"

Merakla ona baktım ve bakışlarım masanın yanındaki zemine kayarak muhtemelen masaya aitmiş gibi görünen bir yığın eşyayı görünce kaşlarım çatıldı.

"Ah, Lola..."

"Ah, o mu?" diye sinirli bir şekilde güldü, tekrar yutkundu ve omuz silkti. "Etrafı kurcalıyordum ve masaya çarptım. Sonra alırım, merak etmeyin."

Bu garipti. Garip davranıyordu. "Lola, bir

şey duyduğumu biliyorum."

"Şey..." Tekrar omuz silkti. "Ben değildim!"

Kaşlarımı çattım, sanki onunla birlikte orada olduğundan *emin* olduğum kişiyi bulabileceğim gibi odanın etrafına bakındım. Ama içerisi boştu - ne başka bir kapı, ne de

dolaplar, hiçbir şey. Belki de hayal görmüştüm? Belki de gerçekten sadece Lola'nın bacağını masaya vurduğunu duymuş ve bundan çok daha iğrenç bir şey olduğunu hayal etmişim? Belki de Sven'le yaşadığım son olaylar zihnimi *çok* kirli bir yere sürüklemişti?

"Tamam, her neyse." Başımı salladım. "Gitmemiz gerekiyor." "Peki nereye gidiyoruz?"

"Callie evleniyor."

Lola bana komik bir bakış attı. "Evet, saçmalama. Bu onun düğün günü-" "Milton'a *değil*," diye tısladım.

"Sen *ciddi* misin?" diye öksürdü ve boğazını temizledi. "Ciddi misin?"

"Çok." Kaşlarımı çattım. "İyi olduğuna *emin* misin?"

"Mhmm!" Kaşlarını çatmadan önce hızla başını salladı. "Bekle, Callie kiminle evleniyor o zaman?"

Etrafıma bakındım. "Kral *Hayden*," diye fısıldadım hararetle.

Bu kez, Lola'nın oturduğu masanın altından gelen ani gümlleme sesini hayal etmediğimi *biliyordum*. Kaşlarım kalktı ama Lola sadece yüksek sesle öksürdü ve yine o abartılı şekilde boğazını temizledi.

"Üzgünüm, ayak parmağımı çarptım. Bekle, Callie *Kral Hayden*'la mı evleniyor? *Bugün* mü?"

"Evet, şu anda olduğu gibi." Onunla konuşurken masaya bakıyor, neler olup bittiğini anlamaya çalışıyordum. "Hadi gidelim, tamam mı?"

"Seninle orada buluşuruz, tamam mı?"

Kaşlarım çatılmış bir halde ona baktım. "Dostum, kendini iyi hissediyor musun?" Başını salladı.

"Kafan falan mı güzel?"

Lola kızardı. "Hayır, sadece yapmam gereken bir şey var ve sizinle orada buluşacağım."

"Nerede olduğunu bile bilmiyorsun..." Başımı salladım. "Kıçını kaldırıp beni takip eder misin-"

Sonra gözlerim oturduğu sandalyenin kollarına takıldı ve içimde sıcak bir şeyler kıpırdandı. Lola'nın bilekleri sandalyeye iki koyu kraliyet mavisi kumaş parçasıyla *bağlanmıştı*.

"Tamam ne-"

Birden bileklerini bağlayan iki eşarbın üzerindeki küçük altın armaları fark ettim ve çenem *düştü*.

...Arma Bandiff Dükü'nün armasıydı - yani Lola'nın çok daha yaşlı, çok sert, çok muhteşem koruyucusu Dük *Xavier*'in.

Oh lanet olsun.

Gözlerim tekrar onunkilere kaydı ve bu sefer yüzünde ne gördüğümü biliyordum. Bu kez, Sven ellerini üzerime koyup beni öptüğünden beri yüzümde olduğunu bildiğim aynı kızarıklığı, aynı sıcaklığı ve aynı gergin baş döndürücü heyecanı gördüm.

"*Orada görüşürüz*," diye tekrar fısıldadı, gözleri kocaman ve yüzü kıpkırmızıydı. Bu sefer, gözlerim masaya geri dönerken ona sırtmakla yetindim.

"Evet, orada görüşürüz," diye mırıldandım ona sırtarak.

"*BANA SONRA SÖYLE*," diye bağırdım ve hızla başını salladığında kızarmasının daha da artmasını izledim.

Kapıdan geri çıktım, ciğerlerimdeki havanın boşalmasına izin verirken kapıyı arkamdan kapattım.

Pekâlâ, bu düğünde neler oluyordu? Callie evleneceği adamla *kaçmıyordu*. Ailemin bana ayarladığı adi prens yerine baskın, muhteşem Kral Sven tarafından götürülüyordum. Ve az önce Lola'yı *gardiyanının* eşarplarıyla bir sandalyeye bağlanmış, yeni sevişmiş gibi bir halde buldum.

...Yani bu lanet saraydaki suyun içinde ne vardı?

Dönüp koridorda koşmaya başladım, Faith'i bulmaya ve Callie'nin *gerçek* düğününe yetişmek için kütüphaneye gitmeye kararlıydım.

"RILEY!"

Kahretsin.

Ana balo salonuna adımımı attığım *anda* arkamdan gelen annemin sesiyle irkildim. Orada yüzümü asla göstermemem gerektiğini biliyordum ama Faith'i bulmalıydım ve muhtemelen en iyi yerin gerçek düğün partisi olduğunu düşünmüştüm.

Evet.

Dönüp ince bir gülümsemeyle anneme baktım, üzerinde parıltılı takılarının her bir parçası vardı, elinde martini bardağının etrafına yayılmış bir cosmo ya da ona yakın bir şey. Konu kraliyet ailesinin "rolünü oynamak" olduğunda her zaman soğuk davranmışımdır ama annem -aslında her iki ebeveynim de- bunun tam tersiydi. Annem kraliyet düğünleri ve davetleri gibi şeyler için *yaşardı* - diğer varlıklı ve unvanlı kişilerle dirsek temasında bulunabileceği ve belki bir dedikodu dergisi için fotoğraf çektirebileceği herhangi bir yer. Babam da farklı değildi - sadece bilmem nerenin kralıyla ya da bilmem kimin prensiyle içki içerken görünmek için "o" yerlerde içki içerdi.

Onları hayal kırıklığına uğratmak istediğimden değil, sadece onların da abone olduğu o kof, para saçan kraliyet dünyasının arkasına asla geçemedim. Hem kraliyet mensubu olup hem de sahte, gösterişli, sığ bir pislik olmayabilirsin. Yani Sven'e bakın.

Prens Franklin'le evlenmemi isteyerek beni cezalandırmaya falan çalışmadıklarını biliyordum. Aslında, kraliyet besin zincirinin üst basamaklarında yer alan biriyle evlenmemi sağlayarak bana harika bir hediye verdiklerini *düşündüklerini* biliyordum. Ama aynı zamanda beni dinlemiyorlardı. Bunu *gerçekten* istemediğimi anlamıyorlardı.

"*Nereleydedin?*" diye tısladı annem. Uzandı, kolumu sıkıca kavradı ve bana ters ters bakarken beni kendine çekti.

"Hey!"

Kolumu ani kavrayışından kurtarmaya çalıştım ama o beni sıkıca tuttu. "Öylece *kaçıp* gidemezsin Riley!"

"Evet, yapabilirim. Biraz hava almam gerekiyordu ve-" "Prens Franklin'e çok *kaba* davrandın, canım!" *Ah, şu.*

"Anne-"

"Bütün gün senin ve onun birbirinizi tanımanız içindi-" "Bugünün başka birinin düğünüyle ilgili olduğunu sanıyordum."

Annem bana ters ters bakarak çenesini kapattı. "Onu ektin canım." "Yapmadım, sadece-"

"Onu ektin ve birlikte kaçtın..." Yüzü soldu ve içini çekerken kendini yelpazeledi. "Kral *Sven*'le mi canım? Bunun nasıl görüldüğünü biliyor musun?"

Gözlerimi devirdim. "Yani o bir kral anne. Benim için mutlu olursun diye düşünmüştüm."

"Bana ukalalık yapma genç bayan," diye tısladı. "O adam bir kral."

"Hayır, öyle olduğuna eminim."

"*Gerçek anlamda* değil canım. Önemli olan şekilde değil."

Bir kahkaha attım. "Yani babası bu unvanı hak ettiği ve ona elli nesil boyunca verilmediği için mi?"

"Tam olarak bunu kastediyorum," diye tersledi. "Ve sen onunla kaçırıyorsun, aman *Tanrım*, Riley. İnsanların ne düşünebileceğini hayal edebiliyor musun?"

Hayal güçlerinin gerçekte kıyaslanabileceğinden bile şüphe duyduğumu söylemek istedim ama kendimi tuttum.

"Şimdi beni dinle," dedi annem sıkıca. "Bunu mahvetmeyeceksin, tamam mı? Baban ve ben bunu senin için hazırlamak için *çok* çalıştık ve sen de-"

"Kimse *senden* bunu benim için ayarlamayı *istemedi*!"

Dramatik bir şekilde iç çekti. "Sen bir *düşessin* Riley."

"Öyle mi?" Mırıldandım. "Ve?"

"Peki düşes size prenses gibi mi geliyor? Kraliçe gibi mi geliyor?"

İnledim. "*Anne*-"

"Öyle mi?"

"Peki ya Prens Franklin'i istemiyorsam?" "O

zaman idare edersin."

Ona başımı salladım. "Yaptığın bu muydu anne? Yaptığın bu

mu?" "*Hepimiz* böyle yaparız tatlım. Kraliyet sınıfında olmanın

bir parçası." "*Benim* yaptığım bu değil."

İçini çekti ve elimi sıkarken bana hafifçe gülümsedi. "Hayır, sen her zaman benim vahşi çocuğum oldun Riley. *Ama* artık sakinleşmenin zamanı geldi."

Bana sert bir bakış attı. "Geleceğini düşünmenin zamanı geldi."

Gözlerimi kaçırdım ve tek düşünebildiğim Sven ve onu düşünürken bile hissettiklerim oldu.

"Anne," dedim sessizce. "Ya orada, bilirsin işte..." Dudağımı ısırdım. "Ya biri varsa..."

"Başka biri mi?"

Başımı salladım.

"Canım, olabilir. Ama görev gerektir."

"Görev mi?"

"Yükselmek için, canım."

Başımı salladım. "Senin için başka biri var mıydı? Bilirsin, babamla evlenmeden önce?"

Annem sinirlendi ama omuz silkti. "Önemli değil canım." "Peki ya görevin yerine kalbinin sesini dinleseydin?"

"O zaman oldukça fakir olurduk," diye tersledi, içkisinden büyük bir yudum alırken kızardı. "O bir ressamdı ve çok da iyi bir ressam değildi."

Gülümsedim.

"Bak, şimdilik bu konuyu kapatabilir misin, 'yükselme' ve Prens Franklin hakkında daha sonra konuşabiliriz?"

Zaman ilerliyordu ve ne de olsa bir arkadaşımın gizli düğününe gitmem gerekiyordu. Bu ve "evlenmem gereken kişiyle evlenmem" hakkındaki tüm bu konuşmalardan sonra tek istediğim Sven'in kollarının bana sarılması ve dudaklarının dudaklarımda olmasıydı.

Annemin bakışı sertleşti ve dudakları gerildi.

"Korkarım yapamayız, canım."

Kaşlarımı çattım. "Ne demek istiyor?" "Demek istediği..."

Babam arkamızdan yaklaşp sert gözlerini bana dikince dönüp baktım. "Annenin demek istediği, bugün neredeyse bozduğun şeyi düzeltmeye çoktan karar verdik. Dürüst olmak gerekirse Riley, bugün Prens Franklin'den kaçmak mı? Yani aklından ne geçiyordu?"

"Sizin benim için seçtiğiniz biriyle evlenmek istemediğimi düşünüyordum!"

"Bu fikre ısınacaksın, sana söz veriyorum," diye mırıldandı. "Şimdi gidelim." "Uh, nereye?"

Babam bana dönerken dudaklarını büzdü. "Dediğim gibi, annen ve ben senin neredeyse bozduğun şeyi düzelttik. Prens Franklin ile işleri yoluna koyduk."

"Yaşasın," diye mırıldandım kuru bir sesle. "Ne yaptın, ona çiçek mi gönderdin?" Babamın keskin bakışları üzerimde sabit kaldı.

"Hayır Riley," dedi ince bir sesle. "Ama düğünü öne aldık."

Omurgamdan aşağı bir ürperti yayıldı.

"Ne?"

"Düğün tarihini öne çektik. Sen bu aileyi tehlikeye atacak bir şey yapmadan önce her şeyi hızlandırmak için."

"Ne?" Tısladım, kollarımı ikisinden de geri çektim ve başımı aileme doğru salladım. "Ciddi olamazsınız."

"Tamamen ciddiyim," dedi buz gibi bir sesle, bana dönmeden önce anneme baktı. "Geleceğini mahvetmene seyirci kalmayacağım!"

"Bu çılgınlık!"

Bağırmaya başlamıştım ama umurumda değildi. "*Sesini* alçalt canım!" diye tısladı annem.

"Peki bu aptal düğün ne zaman, ha?" Ne kadar yüksek sesle konuştuğumu umursamadan tısladım.

"Riley-"

"Hayır! Bana *tam olarak* ne zaman rol yapmam gerektiğini söyle-" "Hemen şimdi."

Babamın sesi yüzüme bir tokat gibi çarptı. Gözlerimi kırptım, ağzım hareket ediyordu ama bir iki saniye boyunca ağzımdan hiçbir kelime çıkmadı.

"Ne?"

"Şu anda Riley," dedi sessizce. "Daha sonra resmi bir parti ya da balo düzenleyeceğiz ama şu an için Prens Franklin'le evleneceksin ve bunu *hemen* yapacaksın. Aslında şu anda Kral Milton'ın şapelinde saray rahibiyle birlikte seni bekliyor."

"Bu..." Tüm dünyam döndü ve aniden nefes alamaz oldum.

Sven. Söylediğimiz sözler. Yaptığımız şeyler. Fısıldadığımız gelecek ve onunla gördüğüm gelecek. Bir anda tüm bunlar etrafımda cam gibi yere düşüyormuş gibi hissettim.

"Bu delilik," diye mırıldandım, ayaklarımın üzerinde sendelerken başım diğer her şeyle birlikte dönüyordu. "Sen- sen sadece-"

"Yapabilirim," diye tısladı babam. "Ve yapacağım. Şimdi *yürü*."

CHAPTER 11

RILEY

BU GERÇEK DEĞİL.

Ama öyleydi. Her şey gerçektir - oda, annemle babam orada durmuş, cesaretlendirilmeye ihtiyacım varmış gibi başlarını sallıyorlardı. Prens Franklin. Rahip. Hepsi bir tür canlı kabus gibi önümdeydi.

Sevdiğim adam - ne kadar çabuk ve ne kadar sert düşmüş olsam da *gerçekten* sevdiğim adam - arkadaşım ve onun arkadaşının gerçek aşkı bulmasını izlemeye gitmişti. Bense burada, hiç ilgi duymadığım bir adama zincirlenmek üzereydim. Kendimi satılıyormuş gibi hissediyordum - Kral Hayden onu kurtarmaya gelmeden önce Callie'yi de aynı kader bekliyordu. Parlak zırhlı şövalyem ondan alındığımı bile bilmiyordu ve öğrendiğinde çok geç olacağını hissediyordum. O zamana kadar Purn Prensesi "Bayan Smothers" olabilirdim.

"Göreceksin, aşkım."

Gözlerimi kırıştırdım, yavaşça Prens Franklin'e odaklandım, yüzünde kendini beğenmiş, ukala, iğrenç bir gülümsemeyle karşımda duruyordu.

"Bu saçmalık," diye tısladım ona.

"Her şey böyle *olmalı*," diye gülümsedi. "Prensler ve prensesler eşleşmeli. *Benim* olacaksın ve varislerimi doğuracaksın. Yatağımı ısıtacaksın."
-

"Sikerim lan," diye tükürdüm, ellerim yumruk olmuştu.

"*Riley!*" diye tısladı annem arkamdan. "Terbiyeli ol!"

"Göreceksin," dedi Prens Franklin küçümseyici bir iç çekişle. "Mutlu olacaksın, sevgilim. Bunu biliyorum."

"Hayır, yapmayacağım," dedim sessizce. Mutluluğun ne olduğunu *biliyordum* ve bu o değildi. Mutluluk onun kollarıydı. Mutluluk *Sven*'di, onun dudakları benim dudaklarımdaydı ve onun kalbi benim kalbime çarpıyordu.

"Eninde sonunda olacaksın. Benim itaatkâr kraliçem olmaktan ne kadar hoşlanacağını göreceksin."

Ürperdim.

"Peki o zaman!" Ağarmış sakallı, yaşlı bir adam olan rahip öne çıktı ve sanki bu mutlu bir olaymış gibi bize gülümsedi. "Başlayalım mı?"

"Hayır," diye tükürdüm.

"*Evet*," diye kıkırdadı Prens Franklin, sanki bir şaka yapmışım gibi. Rahip bana yan gözle baktı, Prens Franklin boğazını temizlemeden önce kaşları çatıldı. "Sanırım *evet* dedim, peder."

Rahip boğazını temizledi. "Elbette, Majesteleri."

İşte buydu. Gerçek mutluluğa dokunmaya çok yaklaştım. Ve aşka. Onu bir günlüğüne ellerimde tutmuştum ve şimdi bitmişti. Şimdi, hayatta benden beklenen şeyin gerçekliği beni aşağı çekmek için geliyordu - "evlenmek" benim "görevim" idi. Kaçmak istedim ama içten içe bu kaderden kaçmanın mümkün olmadığını biliyordum, içine doğduğum dünyada değil. Çılgılık atmak da istedim ama bunun işleri yavaşlatmaktan başka bir işe yaramayacağını biliyordum.

"Benim olmaya hazır mısın, sevgilim?" Prens Franklin neşeyle söyledi.

Asla, diye düşündüm acı acı. *Çünkü ben zaten başkasınınım.*

"Bugün burada toplandık," diye başladı rahip. Prens Franklin uzanıp ellerimi tuttu ve kalbim sıkışırken midem düğümlendi.

"Bu ikisini birleştirmek için-"

"Hem de nasıl."

Sanki biri gelip içine itildiğim bu hapishanenin duvarlarını yıkmış gibiydi. Sanki onun sesi tek başına her şeyin çatısını yırtmış, güneş ışığının içeri girmesine ve gölgeleri kovmasına izin vermişti.

Kalbim boğazımda, döndüm ve *onu* kapı aralığında dikilirken gördüm, gözleri parlıyordu, çenesi öfkeyle sıkılmıştı ve kasları dalgalanıyordu.

Sven.

Kalbim.

"Bunun *anlamı* ne!" Babam kükredi, ayağa fırladı ve odaya girerken Sven'e bir parmak salladı.

"Sen!" Prens Franklin büyük krala bağırarak elimi zorla tuttu ve beni arkasından çekmeye çalıştı. "Sen ne halt ettiğini sanıyorsun?"

"*Bırak onu.*"

Sven'in sesi çelik ve ateş gibiydi, gözlerini Franklin'e dikerken gözleri parlıyordu.

"*Şimdi.*"

Prens'in eli sanki onu elektrikle çarpmışım gibi elimden düştü.

"Ve eğer elin bir daha ona dokunursa," diye hırladı Sven alçak sesle, titreyen prene doğru ilerleyip kelimeleri yüzüne hırıldayarak söyledi, "ellerini üzerinden *çekerim*. Anlaşıldı mı?"

Franklin hızla başını salladı.

"Anladığımı söyle."

"Anlıyorum, tamam mı?" Kelimeler kibirli prensin ağzından ciyak ciyak döküldü.

Sven onu kenara itti ve aniden, bir rüya gibi, tekrar onun kollarında eriyordum. Nefesim kesildi, ona doğru düştüm ve o büyük, güçlü, koruyucu kollar beni çevreleyip sıkıca çekerken ona sımsıkı sarıldım.

"Bunun anlamı nedir?"

Kral Sven annemle babama doğru döndü - annem bembeyaz yüzüyle dehşete kapılmış bir halde elini ağzına götürüyordu, babam ise kıpkırmızı ve öfkeli görünüyordu, parmağını Sven'e doğru uzatmıştı.

"Peki sen ne yaptığını sanıyorsun!" diye çıkıştı beni tutan adama.

"Onu yanımda götürüyorum," dedi Sven açıkça, dimdik durarak ve gözlerini kırpmadan. Babam kekeledi. "O kesinlikle değil-"

"Öyle."

Beni kendine çekip kollarının arasında döndürürken kalbim küt küt atıyordu.

"Bu çılgınca gelebilir ama..." Beni kendine çekerken sıırttı, bedenim onun içinde eridi ve gözlerim onunkilere kilitlendi. "Biraz delilikten hoşlanmasaydım sana bu kadar aşık olur muydum?"

"Sadece birazcık, ha?" Dudağımı ısırdım, ona sıkıca sarılırken kalbim hızla çarpıyordu. "Çok. *Çok fazla* çılgınlığı severim."

"Bundan emin misin?" Nefes aldım, kendimi o gözlerde kaybederken tenim karıncalanıyor ve nabzım atıyordu. "Başa çıkılması zor biri olduğum söylendi."

"Buna ben karar vereceğim."

İçeri girdi ve dudakları dudaklarıma değdiğinde tüm dünya etrafımızda eridi. Ağzımı onunkine bastırdım, onu derinden ve açlıkla öptüm, yüksek sesle söylemediğim her bir duygunun dudaklarımdan onunkine akmasına izin verdim. Kolları beni sarıp sarmaladı, beni tüm dünyadan korudu; onun, benim ve o öpücüğün dışında her şey eriyip gitti.

"Kızımın *ellerini* çöz-"

Sven, öfkeli görünen anne ve babama doğru dönerek uzaklaştı.

"Kızınızın bugün evlenmesini mi istiyorsunuz? Hemen burada ve şimdi mi?"

"Hayır, ben *efendim*, bu..." Babam tökezledi ve kekeledi, yüzü kıpkırmızıydı.

"*Evet*," diye karşılık verdi annem. "Ama değil-"

"Tamamdır."

Sven bana doğru döndü ve çenem düştü. "Bekle, sen ciddisin."

"Tamamen ciddiym meleşim," diye homurdandı, ellerimi ellerinin arasında tutarken. "Kraliçem ol. Sonsuza dek aşkım ol."

Sanki etrafımızdaki her şey durmuş gibiydi. Sanki bu küçük baloncuğun içinde sadece o ve ben vardık, nabzımın sıcaklığı içime işliyor ve kalbim dakikada bir mil hızla atıyordu.

"Ben ele avuca sığmam,"

diye fısıldadım. "Büyük ellerim var."

"Bana biraz şımarık olduğum söylendi." "Bana sert olabileceğim söylendi."
Titredim.

"Bunu yapmak istediğin için deli olduğunu biliyorsun, değil mi?"

Sven sırtıttı. "Sanırım mükemmel bir çift olduk." Sakince gülümseyerek rahibe döndü. "Peder? Bu şerefe nail olur musunuz?"

Prens Franklin irkildi ve bir adım öne çıkmaya hazırlanırken Sven ona öyle bir baktı ki, o da geri çekilip yere *baktı*. Sven, gülümseyerek kaşlarını kaldıran rahibe döndü. "Pekala, hadi bir düğün yapalım, olur mu Majesteleri?"

Babam yemin etti. "Ben razı değilim-"

"Ama ben biliyorum," dedim soğukkanlılıkla. Dehşete kapılmış anne ve babama doğru döndüm, ellerimi Sven'inkilerden bir anlığına çekip onlarınkileri aldım.

"Ve ikinizin de yapmasını istiyorum. Baba, anne? *Mutluyum* ve istediğim de bu. İsteddiğim o."

Babam öfkelen-di ama yavaşça annemin kaşlarının çözöldüğünü izledim. İçini çekti, başını sallayarak uzandı ve bir elini babamın omzuna koydu.

"Canım," dedi sessizce. "Ailem benim Laghfran Kontu'yla evlenmemi istiyordu."

"Eğer bu konuda söyleyecek bir şeyim olsaydı-" Benimki düşerken onun ağzı da kapandı.

"Bekle, ne ressamı? Ailenin babanla evlenmeni istediğini sanıyordum. _"

"*Yıllardır* resim yapmadım," dedi babam sessizce. Anneme döndüğümde gözlerim fal taşı gibi açıldı.

"Ben sadece senin için en iyisini istedim, canım."

Ellerini tutarken kalbimin hızla çarptığını

hissederek başımı salladım. "Anne, benim için en iyisi o. Güven bana."

Babam mırıldandı ve gözlerini Sven'e dikti.

"Kızınız için sadece en iyi niyetleri besliyorum efendim," dedi sevdiğim adam sessizce.

"Sen bir

kralsın."

"Gerçekten de

öyleyim."

"Ben bir *düküm*, Majesteleri," dedi babam kuru bir sesle. "Bana efendim demek zorunda değilsiniz-"

"Evet biliyorum." Sven sıcak bir şekilde gülümsedi, gözleri babama kilitlenmişti. "Sen benim kayınpederim olacaksın. Ve bilmeni isterim ki sana saygı duyuyorum ve kızına da büyük saygı duyuyorum. Bu yüzden, eğer senin için de uygunsa, efendimle devam edeceğim."

Babam yavaşça başını salladı. "Ona iyi davran."

"Her zaman."

Sven bana döndü, gözleri daha önce hiç görmediğim şekilde parlıyordu.
"Gidelim mi?"

Hevesle başımı salladım, ellerimi tuttuğunda kalbim hızla
çarpıyordu. "Hadi evlenelim."

"Babana bana 1945 model Rolls Royce'un boya işini borçlu olduğunu
söylemek için iyi bir zaman olabilir mi?"

Güldüm, kollarımı ona doladım ve onu derinden öptüm. "Kapa
çeneni ve evlen benimle."

"Velet."

"Brute."

"Benimle

evlenir

misin?"

"Kesinlikle."

EPILOGUE

SVEN

BAZEN, onu bulacağınızı hiç düşünmeseniz ve var olmadığından emin olmanız çok uzun sürse bile, yine *de* sonsuza dek mutlu olduğunuzu bulursunuz.

...eminim.

Riley ve ben Milton'ın şatosundaki o odada evlendik, rahip yeminlerimizi ederken ailesi de şahitlik etti. Başlamadan önce onu odadan kovduğum ve gidip aptal kıcıyla evlenmek *isteyen* birini bulmasını söylediğim için Prens Franklin katılmamıştı.

Yeminlerimizi ettik, evet dedik, öpüştük ve sonra kaçma zamanı geldi. En iyi arkadaşlarınızdan biri, katılmak için ziyaret ettiğiniz düğünün gelinini çaldığında, en iyisi hızlı bir çıkış yapmaktır. Hayden'ın helikopteri hazırды ve Hayden çalınan geliniyle, ben de benimkiyle Cole ve Xavier'e ve onların-

...Şey, ben hiçbir zaman çok iyi bir hikaye anlatıcısı olmadım ve onlarınki başka bir zaman için.

Diğerleri adına konuşamam ama ben o gün o düğüne bir gündemim olmadan gitmiştim. Belayı bulmuştum ve ona sıkıca tutunmuştum. Karanlık dünyayı aydınlatan fişeği bulmuştum ve her ne kadar yanma riskini göze almış olsam da buna değmişti.

O her şeye ve her riske değerdı.

Riley Northlund Kralıçesi oldu. Evet, *biraz* sakinleşti ama şımarıklığını korudu. Ben de onun için daha iyi bir adam oldum. Tüm krallığım da bunun için daha iyi bir ÷lke oldu. Çok sert biri ve aslında parlamentomuzda bir rol üstlendi. Kral olarak nadiren ziyaret ediyorum ama kralıçemin parlamentoda *oldukça* güçlü bir ses ve halkın savunucusu olduğunu duydum.

Artık arabalarımın anahtarlarını çalmıyor ama yine de şımarıklık *yapıyor*. Ama bu günlerde, sadece ne istediğini bildiğim zaman. Ve ben ve düz avuç içim, güçlü tutuşum, belki de garip tıkaç veya vibratör veya göz bağları, küçük veletlerle nasıl başa çıkılacağını *tam olarak* biliyorum.

Dizimin

üzerinden. Sert.

Ta ki daha fazlası için yalvarana kadar.

Aslında bu akşam arkadaşlarımızın düğününde yeni bir uzaktan kumanda oyuncağını test ediyoruz. Ama yine de, bu onların anlatacağı bir hikaye.

Ben mi? Ben hikâyemi ve devam eden mutlu sonumu çoktan buldum. Hayallerimin kadınını buldum, ateşimi alevlendiren veledi. Tacımın kralıçesini buldum, beni eve götüren yıldızı.

Ve onu asla bırakmayacağım.

SON.

GOODIES

Selam, müstehcen hayranı!

Okuduğunuz için çok teşekkür ederim ve umarım beğenmişsinizdir! Hayranlarımdan gelen yorumlar benim için her zaman çok önemli, bu yüzden Amazon'a küçük bir sevgi bırakmak isterseniz, bunu çok isterim!

Yeni çıkan kitaplarda yaptığım gibi, bu kitabın yeni çıkan baskısını aldığınız için özel bir teşekkür olarak, okuma keyfiniz için diğer üç kitabımı da buraya ekledim.

Okumayı bitirdiyseniz ya da bu bedavaları incelemek istemiyorsanız, hiç sorun değil! İşiniz bitti! Ancak, gerçeklikten biraz daha kaçmak isterseniz, kirlili kısımlar için ilerlemeye devam edin ;).

İlerleyen sayfalarda, baskın yaşlı erkekler ve genç kadın kahramanları içeren *Double Daddies* ve *Sugar & Spice* kitaplarını bulabilirsiniz. *Tutsak Dağ Gelini*, Blackthorn Dağ Adamları serimin ekstra abartılı alfa dağ adamlarının küçük bir tadı ve eminim ki onu seveceksiniz.

Tüm bunlar ve yazdığım her kitap sizin gibi okuyucular için ve bu yüzden sürekli desteğinizin benim için dünyalara bedel olduğunu söylemek istiyorum!

İyi okumalar!

<3,

İletişim Botu:
@cevirigiller_bot

Çeviri Kitapların Olduğu Telegram Kanalımız
<https://t.me/cevirigiller>

Sohbet Grubumuz
<https://t.me/cevirigillersohbet>

Çeviri Yedek Telegram Grubumuz
<https://t.me/+O3tsm8j0C7kxM2Y1>

Kitap İstekleri Kanalımız
<https://t.me/cevirikitapistekleri>

Not:

PDFlerin paylaşımıyla ilgili bir sorunumuz yok. Ama lütfen, hiçbir katkınızın olmadığı işlerde, TÜM PDFleri bizimle eş zamanlı paylaşarak emeğimizi hiçe saymayın. Sizin tek tıkla yaptığınız her paylaşım bizim emek harcadığımız saatler/günler demek.